

Kedves Max

CALLIE T. SWORDS

Max Clover, a nevem a postai borítékon. A barátaim csak Corn-nak becéznek. Mert az egyetemi éveim alatt én voltam a Cornwallból érkezett srác. Mindig is utáltam ezt a becenevet. Mintha a Pop Corn-ból származna. Vagyis egy kicseszett kukorica lennék. Nincsenek sztereotíp előérzeteim a kukoricát illetően. Tényleg. Még a maga módján kedvelem is a moziban egy jó film társaságában. De alapvetően nem tartozom a kukorica-rajongók közé.

Felforr a víz a főtt tojásokkal és a kávé is kész. A reggelimhez saját sütésű péksüteményt készítek. Egyszerűen azért, mert kitelik az időből. Teljesen más a napirendem, mint az emberek átlagának. Én a pókerjátszmákhoz igazítottan élek. És harmincegy éves koromra elértem, hogy van annyi passzív jövedelmem, hogy nem szükséges még pókereznem sem.

Manchesterben is van egy ingatlanom, amit bérbe adtam. S itt a blackpooli lakásom mellett is van egy lakásom, amit bérelek.

Anyámnak kezdetben tetszett mindez. Ma már nem annyira. Még egy lányt sem vittem haza, úgy gondolja, azért költöztem el Cornwallból, mert homoszexuális vagyok. Ezért élek itt Blackpoolban és nem otthon Cornwallban. Valójában egyáltalán nem érdekel semmilyen szexualitás. Egyáltalán.

Legutoljára huszonegy éves koromban találtam érdekesnek az egyik krupié lányt. De még hozzá sem vonzódtam fizikálisan. Valahogy nem izgat a szex. Aszexuális vagyok. Kitölti az időmet, a napjaimat és az energiámat sok minden más is. Nem gondolom, hogy ettől kevesebb lennék, mint mások, egyszerűen nem a szex tölti ki az időmet, az életemet és a gondolataimat. Csak hát a 21. század még inkább a szexualitásról szól. Ilyen a világ. Nem tudják értelmezni azt, ha valakit nem érdekel a szex, egy teljesen szexközpontú világban.

Csörög a telefonom a reggelizőasztalon. Anyám hív. Kár, hogy már nyugdíjas. Több az ideje.

- Jó reggelt! - szólok bele és magamhoz húzom a Blackpooli programfüzetet. Ebben a városban folyton programokat szerveznek. Ha nem a fények hónapjai vannak szeptembertől januárig akkor is van valami.
- Egyedül vagy? - kérdezi anyám. Mintha nem tudná.
- Természetesen anya. Mit szeretnél?
- Reméltem, hogy zavarok. Vagy megzavarok valamit - nevet anyám.
- Semmit nem zavarok meg. Éppen a helyi újságot olvasom és kávézok - belekortyolok a kávémba.
- Keresned kellene már egy lányt.
- Anya!
- Nem forgolódsz eleget a világban.
- A heteim nagy százalékában az éjszakai életben vagyok. Vagy éppen fitnessz termekben. Szerintem éppen eleget forgolódok.
- Felirattalak egy randioldalra - kuncogja anyám.
- Anya!
- Már három lány is rád írt!
- Anya kérlek! - kezd felkavarodni a gyomrom anyám erőlködéseitől.
- Max, csak próbáld meg!
- Nem akarok vakrandikra járni. Fölösleges.
- Néha Cupidónak is segíteni kell - biztosít anyám. - Vagy fiúkat keressek neked?

- Anya!
- Jó, csak kérdeztem. Szóval azért még a lányokat szereted?
- Igen! - csattanok fel.
- De harapós lettél.
- Mert hülyeségeket kérdezel. Ezért hívtál fel?
- Azért hívtalak mert a nevedben megbeszéltem egy randit délután háromra. A Blackpooli kikötőbe. Ugye ráérsz? Persze, hogy ráérsz.
- Miért szervezel nekem ilyen elcsesztett programokat?
- Mert az anyád vagyok. Menj el. A lány bájos, vallásos, tanult, családcentrikus.
- Unalmasnak tűnik - kavaram a kávémat és belelapozok az újságba. A Tóvidék Nemzeti Parkba szerveznek vezetett természetjáró túrát. Végre valami értelmes ezektől a Blackpooliaktól. Bekarikázom az elérhetőséget és a laptopomhoz fordulok. Chelsea Cooper lesz a vezető, nála kell jelentkezni. Miközben hallgatom anyám szóáradatát, a lányról, akivel ma találkozóm lesz megírom az emailt a szervezett túrára. Kikanalazom a lágytojáást és befejezem a beszélgetést anyámmal is. A naptáramba felírom a randi részleteket.

Futócipőt húzok és nekiindulok a partnak. A délelőtt nyugodt a parton. A szokásos körömet futom. Az éjszakai esőtől még nyirkos minden. Csobog a víz, ahogy nyaldossa a partot Blackpoolnál, először távolodom a toronytól, majd toronyiránt tartok. Kutyát sétáltatnak. Két idős egymásba karolva sétálgat a parton. Kisgyerekek keresgélnek mit hordott ki a tenger. Most békés a part. Nem hasonlítható Cornwall elzárt világához, de nyugodt. Éjszaka minden felpörög itt.

A parti reggeli tornát Milja Swanson tartja most is. Éppen galoppoznak széltében le-fel a part mentén. Odaintek neki. Miközben szökken visszaint nekem és szélesen mosolyog. Szürke sporthajpánt van a hajában és sötét haját lófarokban hordja. Én is jártam hozzá hónapokig, ide a reggeli tornára. Egy másik sráccal együtt és még hat nővel. Aztán a srác megunta a nőkkel az ugrabugrát és nem jött többet. Én meg cikinek éreztem, hogy ennyi nővel legyek egyedül pasiként. Megint olyan érzésem volt tőle, mintha beálltam volna nőnek.

Amikor a Blackpool torony felé veszem az irányt már látom, hogy Milja éppen végzett a nyújtással, elköszön a csoporttagoktól. Lazán odakocogok hozzá.

- Szia Max! - kiált előre nekem, ahogy közeledek.
- Szia! Jó idő volt a tornához. Hűvös és nem esik - mosolygok rá szélesen.
- Igaz. Max, amióta itthagytad a csoportot hiányzik a koedukáció - nevet.
- Úgy látszik manapság már csak nők akarnak part menti tornát. Ha lesz egy hím jelentkeződ jelezd, hogy már van egy - biccentek.- Megigykunk egy shaket? - intek előre. Az álló pultnál shaket iszunk és mindketten a tenger felett elhúzó magángépet nézzük.
- Mi a helyzet veled? Jó a lapjársod?
- Tűrhető - biccentek.
- Az remek.
- Neked?
- Voltak már jobb napjaim - biccent Milja.
- Már esik is - ingatom a fejem, ahogy a napernyőn kívül már szemerkél is az eső.
- Akkor legközelebb, Max! - Milja megigazgatja a hajpántját és kocogva búcsút int. Telefonálnom kell a pszichológusomnak is.

- Dr. Christina Richardson.
- Szia Chris, Matt vagyok. Bocs, de le kell mondanom a mai időpontot - sóhajtok.
- Felárat fogok felszámolni neked Matt. Ez zsinórban a harmadik alkalom, amit lemondasz. Mi az oka?
- Anyám vakrandit szervezett nekem pont háromra.
- Pompás! Akkor gyere közvetlenül a randi után, hogy a friss benyomásaid legyenek.
- Nem is tudom.
- Gondold át.
- Rendben.

Nulla kedvem van vakrandira készülni. összeszedem magam és tisztességesen felöltözök. Főleg anyám miatt. Mintha a cornwalli vasárnapi iskolába mennék. Anyám azt mondta a lány vallásos. Amint meglátom a lányt, térdig érő virágos ruhában nem kételkedem ez a lány olyan vasárnapi iskola-típus. A molóra látunk és a tengerre, meg persze a Blackpool toronyra.

- Szia, Max Clover - mutatkozom be.
- Carla Mendez, nagyon örülök - mosolyog rám, ahogy kezet fogunk.
- Már rendeltél?
- Igen.
- Akkor én vagyok lemaradva. Későn érkeztem - egy kávét kérek és várakozón nézem a lányt. Fogalmam sincs mi lehet azon a randioldalon rólam. Így elég tanácstalan vagyok.
- Én jöttem túl korán. Láttam közgazdaságtant végeztél - mosolyog rám.
- Igen.
- Tehát szeretsz pénzzel dolgozni.
- Mondhatni - felelem zárkózottan. Ha tudná, hogy esténként zsetonokra váltom azt a pénzt és szerencsejátékban forgatom lehet mást értene ez alatt. A közgazdaságtan olyan komoly, és stabil, fontos dolognak hangzik. A szerencsejáték meg ennek éppen az ellenkezője.
- Te mivel foglalkozol? - kérdezek rá, bár lehet fent van az adatlapján.
- Iskolapszichológus vagyok.
- Akkor szeretsz gyerekekkel foglalkozni. Gondolom szeretnél is néhányat.
- Lehet nem erről kellene beszélnem az első randin - mosolyog és kedvesen elpirul. Belefuthatott már néhány dologba ebből arra tippelek.
- Hány éves is vagy?
- Huszonkilenc - feleli zavartan. Az érdeklődési köröm kábé ennyiben ki is merült. Tudom mi a foglalkozása és hogy hány éves. Más nem is nagyon érdekel egy nőben. Tehát részemről már nincs is mit kérdezzek.
- Szeretsz Blackpoolban lakni? - kérdezi Carla.
- Igen, azt hiszem - felelem közönyösen. Fikarcnyit sem érdekel ez a lány sem. Sem a külseje, sem a mondanivalója nem hoz lázba. Igazán csak untat. Az, ahogy beszél, az, amiről beszél. Tényleg próbál, ismerkedni. Legszívesebben közölném vele, hogy hagyjon fel vele. De ez is anyám baromsága volt. Hogy itt legyenek. Kiiszom a kávém és próbálom fenntartani az udvariasság minimumát mintha figyelne rá. De csakis a diplomám miatt, egyébként unottan telefonoznék már mellette. Egy órát se bírok ki vele. Kezet fogok vele köszönésképp és szinte bemenekülök a kocsimba. Áthajtok a városban a pszichológushoz. Legalább ezzel lezavarva minden kötelező kör a hétre.

Christina Richardson. Mindig miniszoknyában van. Bőrcipővel. Muszlinujjú blúzokban. Aranybarna a haja és intellektuális fekete szemüvegkerete. Olyan elkényeztetett, kitanítgatott lány, akinek csináltak egy magánpraxist a szülei. Valahogy mégis motivál az, hogy ezt a fizetett egy órát nekem szánja az életéből. Érdeklődő, finom nő. Nem hiszem, hogy érdemileg tesz hozzám ez az egész pszichológus téma, de legalább egy nő akivel beszélgetek és meghallgat és nem akar tőlem semmit. Csak a pénzemet. Egy-két óra pókerrel visszahozom ezt a kis pszichológus kiesést is.

- Randi után vagy Max. Mesélj milyen élmény volt?
- Elmesélem neked Max Grover mai napját? Felsorolom a neveket is, minden hölgyét, akivel csak érintőlegesen, de kapcsolatba lépett. Ma levelet írtam Chelsea Cooper-nek a hölgy a Tóvidék Nemzeti Parkban szervez esti csillagtúrát. Érdekesnek tűnt. Jelentkeztem. Már válaszolt is, hogy örül a jelentkezésemnek és várja, hogy csatlakozzam a túrához. Kommunikációs interakción volt vele írásban. Egy levélváltás. Aztán szokáshoz híven reggel futni mentem. Ott volt Milja Swanson, akivel több hónapon át tornáztam a tengerparton minden hétköznap kilenctől fél tízig. Megittunk együtt egy shake-t. Szerintem még mindig nem dolgozta fel, hogy dobta a pasija. Rémesen lehangolt volt. Aztán találkoztam a vakrandis csajjal, akit anyám szervezett be. Egy óra tömény unalom. Carla Mendez keresztény, ügybuzgó, kétségbeesetten házasodni akar. S ide sorolhatom Dr. Christina Richardsont is, akivel éppen most beszélgetek, a pszichológusomat. A mai napomon négy nő, aki semmit nem mozgat meg bennem. De ez a nap semmiben sem különbözik az elmúlt tíz évenkéntől.
- Mit érzel, amikor ezt kijelented.
- Közönyt. Nem is érdekel.
- Akkor mi az oka, hogy mégis jársz hozzám?
- Szeretek neked fizetni. Inkább mint másnak. Az anyám meg ragaszkodik hozzá, hogy kezeltessem a rendellenességeimet. Történetesen az aszexualitásomat.
- Mennyire ül rajta az életeden az édesanyád?
- Elköltöztem tőle. Vagy szerinted egy láthatatlan köldökzsinórt még mindig nem vágtam el?
- Te mit gondolsz erről? Kötödsz hozzá? Teljesíted a magánéletedet érintő kéréseit is?
- Nárcisztikus az anyám?
- Én csak beszélgetek veled Max.
- Anyám szerint HDDSem van. Szerinted is?
- Nem kategorizáltak be sehova Max.
- Akkor mi a diagnózisod rám?
- Aktivitás hiányos nemi rendellenesség? Ez a problémád Max?
- Tény, hogy még soha nem feküdtem le senkivel. Harmincegy vagyok. Ez normális?
- Mikor maszturbáltál utoljára Max?
- Már arra sem emlékszem, hogy tettem-e ilyesmit.
- Mit érzel ha ilyesmire gondolsz? Maszturbálás, szex, vonzalom, vágy?
- Mintha ételhozzávalókat olvasnék egy unalmas recepteskönyvből, vagy tartalomjegyzéket, műsorismertetőt. Listaszerű felsorolások, amik engem nem érdekelnek.
- Tehát voltaképpen egyáltalán nem tapasztalsz szexuális izgalmat. Soha, semmikor.
- Pontosan. Nem téma nálam a szex.
- De a környezetemben mindenki másnál igen.

- Az egész világ ilyen. Megnyugtat, hogy az állatvilág 3%-ában is a hímek teljesen aszexuálisak. sőt az amerikai lakosság 2%-a is. Tehát ez normális.
- Gondolkodtál már azon, hogy szeretnél kapcsolatot Max?
- Mi a kapcsolat?
- Kapcsolat a kommunikáció, bizalom, közelség, humor, izgalom. Mi az, ami alapján te kapcsolatokat építesz Max?
- Talán... a kommunikáció. Nem tartom igazán sem humorosnak, sem izgalmasnak magam. Átlagos fickó vagyok.
- Max, az aszexuálisok jelentős része párkapcsolatban, vagy házasságban él. Attól függetlenül, hogy aszexuálisok.
- Mert meg akarnak felelni a társadalmi elvárásoknak.
- Voltál már szerelmes Max?
- Plátóian, azt hiszem igen. Többször is. De... a szex nem a szerelem megkoronázása szerintem.

Kedves Max 2

Csalódottan tapasztaltam, hogy mégsem jöttél el az esti csillagtúránkra. Mi az oka? Remélem csak közbejött valami.

Chelsea

Szia Chelsea,

Az ok, hogy éppen dolgoztam. Sokszor dolgozom váratlan időpontokban, főleg esténként. Lehet ez az esti csillagnézés nem nekem való program.

Max

Kedves Max,

Minden héten tartunk csillagtúrát, bármikor csatlakozhatsz és talán hozzád is közelebb hozzuk a csillagokat. Mit dolgozol? Miért jelentkezted a túrára?

Chelsea

Szia Chelsea,

Pókerezem. Nem is tudom. Keveset túráztam eddig. És a csillagokkal még nem foglalkoztam. Gondoltam jó lehetőség lenne jobban megismerni őket. Körülbelül ennyi indított a jelentkezésre.

Max

Kedves Max,

Póker? Érdekes munka. Szerencsecsillagzat? Ez egy emlékeztető email. Ma este is lesz csillagtúra. Ha van időd. Csatlakozz!

Chelsea

Szia,

Bocs, ma sem jó.

Max

A fitnessz terembe lépve mindig fogad egy kellemetlen hideg. A klíma itt talán be van állítva kötelező húsz fokra. Mint az irodák és a mozik is. Meg a hűtőpultok a boltokban. Így konzerváljuk a húst. A testhőt. Mindent. Az egész életet. Mielőtt elkezdek edzeni, majdhogynem fázom. A futópadok felett mindig extra klímát nyomatnak. Én mindig laza kocogással kezdek. Itt az előttem lévő korlát mögött látni a teljes termet, a szemközti sötét téglahatású falat, a hatalmas kivetítőt, amin mindig valami reklám vagy zenei klipp megy. Zene és sport. Csak hogy ne a saját zihálásunkat halljuk, vagy a mellettünk levőét. Nem tudom. Kitölti az űrt, a nagy semmit. Legalább tíz perc mire eljutok abba az állapotba, hogy nem gondolkodom edzés közben. Akkor végre teljesen kitisztul a fejem. Azt hiszem ezért szeretem az edzést. Kikapcsolt állapot. Jobb, mint az alvás.

Itt bármerre nézek üvegfelületek vannak, minden terem fala üveg. Látni mit csinálnak a teremben, milyen csoportos foglalkozások vannak. A mellettem levő géphez lép egy nő és beprogramozza a sebességet.

- Szia!
- Helo! - lihegem vissza és gondolkodom, hogy láttam-e már. Valószínűleg. Élénk pink topban van. Látszik az összepréselt mellei közötti kis vonal és a dereka teljesen szabadon van. Teljesen testhez simuló fekete leggingsben van. Minden porcikájára tapad minden ruhadarabja. Szőkített szőke. Kicsit kiélt arccal.
- Ma egyedül? - kérdezi. Tehát igen, már találkoztunk itt.
- Aha, a haverom most melózik ja - Wave-el szoktam itt edzeni. Amióta Blackpoolba költözött havi egy-két alkalommal mindig együtt jövünk. Ő az egyetlen, akit nem a településnevről nevezünk el az egyetemi csoportban. A mázlista. Tíz futógép van egymás mellett és eddig egyedül én futottam. De a mellettem levő gépet választotta. Félreérthetetlen?
- Janett vagyok.
- Aha - pihegem rá.
- És te?
- Én... öhm.. Max... - feladom. Ez a csaj dumálni akar. Vagy rosszabb: felszedni. Engem. A passzos naciával és a mellpréselő topjával. Leállítom a futópadomat.
- Én gépet váltok. Szia! - lelépek és viszem magammal a törölközőmet és a vizemet. Ma kifejezetten kevesen vannak a fitnesszteremben. Még így is rám találnak... a nők. A fitnesszterem legalább olyan, mint egy tánciskola vagy egy kávézó. A jelenlévők nagy százaléka nem azért van ott, amiért, hanem ismerkedni akar. Egyik helyen se találkoztam még szoptató anyákkal, de ilyen kiélt arcú, tökéletes testalkatú csajokkal tucatszámra. A lépcsőn előttem egy csaj fehér ruhában fekete alsóneműben halad. Pontosan látom a fekete bugyija teljes vonalát. A nők... döbbeneteseek. Igazán nem tudom megállapítani, hogy ízléstelenek, vagy ellenkezőleg provokatívak. Elméletileg a nyitott, talpraesett, bevállalós csajokat szeretem. Mint az a krupié csajszi a kaszinóban. Akivel nem jött össze semmi. Benne is ez fogott meg, a személyisége. Persze talán külsőleg is tetszett. Nem tudom. De valahogy itt egy nőt sem érzek ilyennek. Kezdeményeznek, de... olyan arrogáns módon.

A zuhanyzóból kilépve hallom, hogy csörög a telefonom. Nem lesz kellemes beszélgetés. Az anyám hív.

- Szia!
- Tényleg nem kértél újabb találkozást Carlától? - kérdezi anyám.

- Miért, telefonon beszélgetsz vele a hátam mögött?
- Azt azért nem, de semleges értékelést adott a randioldalon.
- Hála az égnek! - sóhajtom.
- Kicsit lehattál volna pozitívabb. Az ilyen értékelések rontani fogják az esélyeidet más lányoknál is.
- Majd fohászkodom az éghez, hogy ne kapjak negatív értékelést a randioldalon.
- Max, neked sosem ment a humorizálás.
- Mert nem vagyok egy vicces fazon azért - felelem.
- Max, próbálj egy kicsit kedvesebb lenni.
- Én kedves vagyok - morgom. Ettől a beszélgetéstől kezdek leizzadni. Komolyan úgy érzem, hogy vissza kellene mennem a zuhany alá. Mi lenne, ha nem venném fel a telefont, ha anyám hív. Mondjuk... egy hétig. Sóhajtván kezdek öltözködni. Tényleg, szerintem túl kedves is vagyok.
- Figyelj anya, most le kell tennem egy egyetemi évfolyamtársammal találkozom. Itt van a városban.
- Jó, de Carlát hívd fel és kérj tőle még egy randit!
- Jó, majd... megnézem a számát. Szia!

London havonta száll meg a cornwalli kiadó lakásomban és ilyenkor mindig összeugrunk kocsmázni egy kis baráti beszélgetésre. A közeli pubban ülünk a teraszon, sörözünk. Szeretem ezeket a sötét kazettás falburkolatokat, amiket ezek az elegáns pubok adnak. Az italos üvegek, a 19. századi enteriőr. Az egész olyan arisztokratikus hatást ad az italozásnak, a beszélgetésnek.

- Mizujs veled? - kérdezek rá.
- Szokásos, meló, egyeztetés kinél legyen a gyerek. Talán kirándulok egyet, valami wellness szállóban. Te?
- Már unom a pókert is - Londonnal mindig az az idétlen szokásom, hogy én is rágyújtok. Pedig egyébként nem vagyok egy koffein-függő alkat. Csak London miatt csinálom.
- Nincs cél, mi? - vigyorog rám.
- Jövedelmem van, az is elég lenne, hogy megéljek. Nem tudom. Passzolok mindent. Közöny. Minden olyan mély apátia.
- Kiszálltál a játékból?
- Ki - szívom meg a cigimet elgondolkodva. - Nem is tudom, lehet kockáztatni kellene. De maga a szerencsejáték egyáltalán nem hoz izgalomba. Túl sokat játszottam.
- Megcsömörlöttél.
- Valahogy úgy.
- Hát találj ki új célt. Emeld a tétet.
- Mit?
- Mit tudom én, egy kecső Londonban - vigyorog rám.
- Ezt most csak azért mondd, mert te Londonból való vagy.
- Azért mondom, mert London a főváros és ott a legmagasabbak a bérleti díjak. Kétszer annyiért kiadhatnád a kéglit, mint Manchesterben. Játsz addig, amíg nem lesz meg az a londoni ingatlan.
- Elgondolkodtattál, bár ott háromszor annyi egy ingatlan ára is - fújom ki a füstöt és a telefonomat nézem. - Megpróbálom elérni Wave-t talán úton volt - Újraindítom a hívást.
- Ritkán, veszi fel. Nekem kábé soha - legyint London.

- Mi néha összefutunk, biztos csak dolga van.
- Csak mert Blackpool-ban lakik. Milyen gyakran találkoztok?
- Kéthetente. Kábé. Felvette - a telefon felé hajlok. - Szia Wave, összeröffenés ma?
- Most? Hol vagytok?
- Az Albert and the Lion-ban, a torony lábánál. Jössz?
- Beugorhatok egy fél órára - feleli Wave és bontja is a vonalat.
- Elfoglalt.
- Ja, amióta átvette a céget ilyen.

Már a második kört isszuk, amikor Wave is csatlakozik. Kezet fog és Londont kérdezi.

- Mi járatban Blackpoolban?
- Átutazóban. A helyi postákat auditolom.
- Remek. Miről dumáltatok?
- Csak a szokásos, Corn venni akar egy új ingatlant a pókernyereményeiből. A tét egy Londoni ingatlan.
- Jól hangzik. Londonban kifizetődő.
- Mióta már te sem használod búvóhelynek a Blackpooli lakást eléggé visszaesett a bevételem a búvóhely témából - pillantok Wave-re.
- Figyeled? Ő maga elítéli a szexet, de azért fenntart egy búvóhelyet, amiből szedi a zsetont - röhögi London.
- Nem ítélem el a szexet. Csak én nem csinálom - felelem kitérően. - Nem izgat.
- Corn téged semmi sem izgat - legyint London. - Se a játék, se a szex.
- Lehet a kettőt össze kellene kötni - vigyorog Wave.
- Miről beszéltek? - nevetek rájuk.
- Nem is tudom hogy tudnánk ezt jól összekötni. Corn-nak. Egy fogadás? Egy kihívás? Az eléggé szerencsejáték a legnagyobb szerencsejátékosnak köztünk?
- Én ilyen játékokban nem veszek részt. Ez a különbség köztem és közöttetek. Ti csak amatőr játékosok vagytok. Én vérprofi. Egy profi játékos csak olyan játékba száll be, amiről tudja, hogy van esélye nyerni. A szerelem nem ilyen.
- Tehát szerinted a szerelemben nem lehet nyerni.
- Csak veszíteni - bólintok hozzá.
- Milyen lehangoló egy hozzáállás Corn.

Ismét Dr. Christina Richardsonnal. Fizetett beszélgetésen. Keresztbe teszi a lábát. Teával is kínál. Otthonosan mozog a csupa bézs színű szobájában. Bársonyhúzott fotelben üldögél. Olyan nyugodt, a csiptetős jegyzetömbje van csak az ölében és az ezüst tolla. Mély alt a hangja, nyugodt, ráérős. Ő innen sehova sem siet. Neki ezt a hatvan percet én úgyis kifizetem. Értelmesebben lehet vele beszélni mint az anyámmal. Nem tudom, talán csak tanultabb. elvégre doktor. Még hozzá a pszichológia doktora.

- Hallgatlak. Milyen volt a heted Max?
- Átlagos.
- Mi számít benne átlagosnak?
- Pókereztem, futottam a parton, edzőteremben voltam, találkoztam az egyetemi évfolyamtársaimmal. Beszéltem telefonon anyámmal. Etetem a halaimat.
- Semmi rendkívüli?
- Semmi. Ja de. Vettem egy pókermintás pólót is. Nézd! - a zakómat széthúszom, hogy lássa a póló mintáját. A középső X négy részre osztásában ott vannak a

pókerminták. - Pikk, kör, káró, treff - mutatom végig. - Vicces nem? - nézek fel Chrisre.

- Te viccesnek találsz?
- Nem igazán érzékelem azt, ha valami vicces. Pocsék a humorom. De tetszett a póló, tehát megvettem.
- Beszéljünk kicsit arról, amiért tényleg itt vagy. A társas kapcsolataidról. Említetted a partot. Találkoztál a szingli Miljával?
- Futólag, de csak intettem neki. Most nem álltunk meg beszélgetni a héten.
- Voltál szervezett randin, amire édesanyád küldött?
- Nem, Carlát felhívom és anyám kérésére kérek tőle új időpontot a találkozásra.
- Tehát szülői nyomásra és nem önszántadból?
- Persze, hogy nem. Mondtam, hogy semmit nem mozgatott meg bennem Carla.
- De eleget teszel a szülői kérésnek.
- Igen, mert... kedves vagyok.
- Tehát kedvességből.
- Pontosan.
- Értem. Kik voltak még?
- A fitnessz teremben volt az az élénk ciklámen topos csaj... mi is a neve.... ja igen. Janette. Ő akart valamit. Azt hiszem.
- Ismerkedni próbált veled?
- Igen, azt hiszem. Megszólított. Beszélgetni próbált.
- Hogyan élted meg ezt?
- Tulajdonképpen... zavart. Igen. Zavart a nyomulása. Nem igazán értettem miért teszi. Mármint semmi jelét nem adtam, hogy érdekelne, mert nem is érdekel. Olyan mint a többi nő ott a fitnesszteremben. Passzos ruhákban, kidolgozott testtel.
- Miért zavart?
- Nem tudom. Nem akartam vele beszélgetni. Nem érdekelt. Unalmas nőnek tűnt. Olyannak, aki agyon szoláriumozza a bőrét, cigit szív, túl sok kapcsolata és csalódása volt és nem is tudom olyan kiélt nőnek tűnt, aki mindenáron ki akar erőszakolni belőlem valamit. Amit én nem akarok.
- Mi a helyzet az új programjaiddal?
- A csillagtúra?
- Igen.
- Ja, nem mentem el. Rámírt még a programszervező csaj, de... nem... nem volt kedvem kirándulni. Főleg éjszaka. A tóvidéken. Sok szervezés lenne ez most. Főleg, hogy a pókerjátszmáim este vannak.
- Tehát nem a csillagtúra lesz az új hobbid?
- Úgy tűnik, hogy nem.
- Értem. Egyéb társas kapcsolatok? Azt mondtad találkoztál az egyetemi csoporttársaiddal
- Igen, London és Wave. Beszélgettünk egy sör mellett. Szerintük össze kellene kapcsolnom a szerelmet és a játékot és emelnem a tétet. Nem, konkrétan ők a szex és játékot kapcsolták össze.
- Szexjáték?
- Ez egy egészen létező szóösszetétel. Tényleg. Fogadást akartak kötni.
- Elutasítottad?

- Csont nélkül. Mármost én játékos vagyok. Valószínűségszámításból is elég jó voltam az egyetemen. Ennek az esélye kábé ezrelékekben mérhető, hogy én nyerjek. Nem opció nálam egy ilyen játékban részt venni.
- Gondoltál már arra Max, hogy kilépj a számok és kártyajátékok világából és a valószínűség számításából, a saját komfortzónádból és megpróbálkozz valamivel, aminek nincsen racionális alapja?
- Nem, még soha nem gondolkodtam ilyenén.
- Talán... érdemes lenne.
- Ezzel kezdeni?
- Akár.
- A játékban sem ismerem tréfát. Nem csak az életben.

Kedves Max_3

Kedves Max,

Te vagy eddig az első, aki bár jelentkezett a túrára végül mégsem tudom meggyőzni, hogy legalább egyetlen látogatást tegyen a Tóvidéki Csillagtúrán. Talán személyes kudarcom ez. Nem tudok elég érdekes programot nyújtani számodra. Bocs, de rákerestem a profilodra és a háttered egy fókuszált esztétikuscsillag. Tehát valami közöd van a csillagokhoz. (vagy legalábbis a Vénuszhoz) Mégsem érdekel eléggé a csillagtúra. Egy rejtély vagy.

Chelsea

Szia,

a csillagokban ígért gyermek. Azt hiszem ez vagyok én is. Mint Ábrahám és Sára későn született fia. Az én szüleimnek is hasonlóan nagyon sokára lett gyerekük, már azt hitték nem is lesz. S aztán...anyám folyton csillagjósoltatott. S bejött. Egyszer a csillagok jól álltak össze. Szerintük ilyen csillagbaba vagyok. Hát ezért érdekelték annyira a csillagok.

Max

Kedves Max,

Ez.... talán a legromantikusabb és legszebb dolog, amit valaha olvastam. Max, kedvellek.

Chelsea

Ma este a kaszinóban. Élesben. Az éjszakai Blackpool. Tele erős színekkel. A fényektől, a zenétől, az italtól megrészegült párokkal. Kártyázás közben nem szoktam inni. Soha. Sokan isznak. Sokan furcsán viselkednek, előbb-utóbb kidobadják magukat. De én az mellett, hogy szerencsejátékot űzök, közgazdász vagyok. A pénz nem játék. A pénz csak befektetési alap, mondjuk a kezemben levő pikk dárma. Ez a világ...keveseknek adatik meg. Ez az a szint, ahol már mindenki nagy pénzekkel játszik. Ide nem átlagemberek jönnek. Itt az átlagemberek két havi fizetése a beugró, és az csak az induló összeg, amivel egyáltalán asztalhoz ülhetnek. Ezeket a téteket egy átlagember nem is érti. Ekkora összegnél csak az tud józanul gondolkodni, akinek ennél jóval több van. A szerencsejátékban a jó játékos a józan játékos. A részeg az csak pénzt jött szórni, megmutatni, hogy ő valaki. Ők csinálják a balhét és nem veszik komolyan a játékot. Szerintem ez nem szórakozás. Én erre nem így tekintek. Ezért alapvetően utálok ezt csinálni. Egyre több a külföldi is, aki mutogatja a dollárjait a mi fontunkhoz mérten. Sok az érdekember és pénzember, aki fellengzésből

játszik, hogy elverhet itt milliókat, mert neki ez aprópénz. Utálok játszani. Nekem ebben nincs izgalom, nincs kaland, nincs semmi. Ugyanolyan pénzkereset mint másnak az irodai munka, vagy a kétkezi munka. Ahogy az autószerelők megutálják a kocsikat, úgy utálom én is az összes szerencsejátékot és kaszinót.

Már több mint tíz éve játszom. Hatalmas rutinom van benne. Senki sem zökkenthet ki. Már nem leszek ideges. Ehhez logika kell, tisztánlátás, helyzetfelismerés. Nem több. A póker korrekt játék. Tudni kell kiszállni, tudni kell bennmaradni. Érezni kell a lapjárást.

Talán ezért szeretek fellengzős pénzemberekkel játszani. Mert ők ide szórakozni jönnek, szórni a pénzt, aztán bedühödni, ha mégis elveszítik. Az ilyenektől a legkönnyebb elnyerni a zsetonokat.

Most, hogy már megvan a havi bevételi alapom, ráálltam az online pókerre. Gyorsabb, egyszerűbb, jobban lepörög. Nem akkor a nyereség, de valahogy kényelmesebb otthonról lezavarni már az egészet. Viszont azok időzített játszmák, van, hogy hajnal háromkor kezdődik.

Élőben már túl sok tolerancia kell a játékpартnerek időhúzásait kivárni. Tőlem jobbra egy csaj ül. Csakis azért vettem észre, mert vakító fehér ruhában lépett a kaszinóba. Ide ritkán érkeznek ennyire fehérben. Érdekes ruha. Teljesen a földig ér és az egyik combjánál egészen magasan fel van vágva, ahogy lépett...és lebbent az anyag... olyan figyelemfelhívó volt. Vörös a rúzs. Élénkvörös. Fogalmam sincs, hány éves lehet. A nőket mindig öregíti a smink. Egyenes a tartása. Semmit nem árul el a lapjáráásából. Profinak tűnik a csaj, pedig nem lehet annyira idős. Vagy mégis? Mint mondtam egy nőben két dolog izgat: a kora és a foglalkozása. Ennél a nőnél arra tippelek 20-45 között bárhol lehet és szerintem escort csaj. Ennyi. Hosszú, hullámos sötét haja van. Erős a parfümje. Bár felettünk áramlik a hűvös klimatizált levegő, mégis ide érzem a parfümjét, ha a poharáért nyúl.

Én régóta járok ebbe a kaszinóba, de biztos vagyok benne, hogy ezt a nőt még nem láttam itt. Soha. Új, és mégis jól játszik. Azt hiszem szeretném, ha alul maradna. Ha én nyernék felette. Nem vagyok egyedül. Az asztal átellenes oldalán is ez lehet a cél. Szoros hármaskunk lesz olyan az érzésem.

- Mit kapsz a pasidtól, ha veszítesz? - kérdezek rá röviden. Csak futólag néz rám, ahogy lapot kér.
- Miért is? - kérdezi hűvösen.
- Mert, lehet ma nagyot buksz aranyom - mosolygok szárazon.
- Nem vagyok az aranyad - mosolyog rám vissza hidegen.
- Szóval, megver? - kérdezem nyersen.
- Nem. Seggbe basz.
- Szerintem azt még élvezed is - húzom el fanyarul a számat.
- Miből gondolod, hogy nem a saját pénzemmel játszom: - néz rám futólag.
- Megérzés.
- Reméljük a lapjaidat is jól érzed - vigyorog gúnyosan. - Nekem olyan alaknak tűntél eddig, aki az eszével játszik nem a megérzéseivel. Ezek után...lehet tévedtem.

Lapkombinációkkal nyerünk mind a hárman az asztalnál.

- Remek játék volt, köszönöm! - kezet fogunk egymással. A lánnyal én utoljára. - Megiszunk valamit?

- Nem ismerkedni jöttem, bocs - kerül ki.
- Én sem - felelem rá. - Sosem láttalak itt, kíváncsi voltam miért tudsz mégis így játszani. Hol tanultál meg?
- Illegális pókerjátzmákon - kacsint rám.
- Ezt nem hiszem - ingatom a fejem. - Ígérem nem mozdulok rád. De érdekel a story - a karomra tenyerel és a fülembe suttogja.
- Egyszer talán... elmesélem neked. Sok flusht baby! - kacsint rám és elilleg mellőlem.

Üzenetem érkezik, Carla Mendez válaszolt. Benne van az újabb randiban. Nem ez életem legnagyobb örömhíre. De anyám tényleg annyit fáradozik. Megérdemli, hogy ne legyek hálátlan. Szóval összeszedem magam egy újabb tragikus randevúhoz. Ismét a parton. Süt a nap, tehát a part elég zsúfolt. Nem meghitt hely. Kellemes számomra abból a szempontból, hogy túl sok szemtanú lenne itt ahhoz, hogy bármi is történjen, amit főleg én nem akarok. Annyira kínos a csend közöttünk, hogy csak zavartan mosolygunk egymásra. Nem hogy fizikálisan nem vonzódok ehhez a nőhöz, de még baráti szintű beszélgetést sem vagyok képes vele fenntartani. Pedig elméletben minden sínen lehetne. Fiatal, független, családcentrikus, gyerekbarát állása van, kész családot alapítani, vékony, nem is csúnya, jó értékrendje van, nem hivalkodó. Minden oké lenne.... de... de lehet ésszel szeretni? Anyámnak igaza van. Carla Mendez egy remek feleség lehetne. De nem nekem. Ha erre nem kapok negatív értékelést, hát akkor semmire. Pedig tényleg megpróbáltam. Fájdalmas mosollyal köszönök el Carlától. Én még egy találkozót nem bírok ki ezzel a nővel. Ezt teljesen komolyan mondom.

Anyámat tárcsázom.

- Na? Hogy ment?
- Anya, ez... nem fog összejönni. kicsit sem vagyunk egy hullámhosszon. Nincs értelme erőltetni.
- Jó, csak nekem ő tetszett a legjobban.
- Igen sejtem. De... nézd ez... ez így nem megy.
- Mi nem megy?
- Mit kezdjek vele? Nem érdekel. Semmi érdekeset nem látok rajta. Semmi érdekeset nem tudok vele beszélni... Ez olyan, mintha receptet akarnék kóstolni anélkül, hogy megfőzném az ételt. Anya beletömted a kicseszett szakácskönyv egy lapját a számba.
- Megcsókoltad?
- Képletesen értettem - morgom.
- Még csak meg sem csókoltad - anyám hangja olyan lemondó. Elnézek hosszan a tenger felett.
- Sajnálom anya, tényleg.
- Ó ne, ne csüggedj Max - lendül fel anyám hangja. - ez... ez csak az eleje. Kinéztem neked a következő lányt.
- Mi lenne, ha kívárnánk, hogy spontán történjen valami.
- Max, amióta felserdültél várom, hogy spontán történjen veled valami. Ideje, hogy irányítottan történjen valami.
- Feladom - túrok a hajamba. - Veled erről nem lehet beszélni. A fejedbe vetted, hogy feleséget találsz nekem?
- Max, legalább csak egy... barátnőt.
- Értem. Mit kell tudnom róla?

- Kedves vagy, Max. A lány pultos egy olyan pubban, és egészen dekoratív lány. Olyan izgalmasnak tűnik. Érdekel?
- Hát... megpróbálhatom... kitelik az időből - tárom szét a karom és a levegőbe legyintek.
- Leszervezek neked egy randit vele! - ujjong anyám.
- Csodás! - morgom. Ideje látogatást tennem a díszállatkereskedésben.

Egy belső udvarról nyílik a kedvenc díszállat és horgászbolt ahova néha betérek. Főleg akkor, amikor már kifutnék a világból. Egyszerűbb lenne kavicsokat gyűjteni a partról, de ez olyan hobbi, amit tényleg tinédzser korom óta csinállok. Egy kis ötven literes akváriummal kezdtem. Ma meg kábé aquaparkot nyithatnék a nappalimból. Az eladó srác már régi ismerősként köszönt.

- Milyen hal kellene Max?
- Aranyhal, ami teljesíti három kívánságomat.
- Ott a hátsó traktusban van.
- És huzzam le velem magamat a klotyeszotokban igaz? - nézek rá.
- Látom érted már a szitut.
- Ezerszer elsütöttem - ingatom a fejem. - Jó a promó reklámatok a bolt előtt.
- Tényleg?
- Öt döglött ponty felfordulva egy algás akváriumban.
- Csakis azért, hogy elriasszuk azokat, akik nem gondolják komolyan az állattartást. Neked fordult már fel valamelyik?
- Csak a gyomrom.
- Mitől?
- Anyámtól. Felcsapott kerítőnőnek. Én meg nem igazán állok jól ezzel a párkapcsolat témával.
- Durva.
- Az. Tudod miért bírom a halakat? - nézek végig az akváriumok színesen világított során. Mintha tévéképernyők lennének. Más így választ tévét. én megnézem a példányokat, amik úsznak.
- Na?
- A szaporodásuk miatt. Érted? Semmi testi kontaktus. Ilyen kellene nekem is.
- Max, te egy beteg állat vagy! - röhögi.
- Nem ez komoly. Érted, a nő lerakja a cuccot. Én odamegyek, megtermékenyítem és csá! Testen kívül. Külső megtermékenyítés. Ez kellene nekem. És mindenki happy! Érted? Anyám is, a nő is, én is. Hozzá se kellett nyúlnom. Bakker! Egy hal szeretnék lenni! - zsebre dugott kézzel sétálok az akváriumok előtt.
- Hát ha éppen ez a szempont, hogy mindenkit boldoggá tegyél...véletlen nem Halak a horoszkópod Max? - nevet rám.
- De - felelem. - Ez a kettő kell - mutatok be az akváriumban kergetődző két neonhalra. Ennyi. Halat választani ezerszer könnyebb, mint bármi mást.

Dr. Christina Richardsonnál tehát kivételesen fellelkesülten ülök. Érzem rajtam, mert kérdés nélkül is csak megigazítja a fekete keretes szemüvegét és érdeklődve rámnéz.

- Chris! Rájöttem. Mindenre - az ablaka előtt járkálok, szinte izgatott vagyok.
- Tényleg?
- Igen. Hihetetlen, hogy harmincegy évet kellett ehhez megélnem. Most esett le az egésze díszállatkereskedésben.

- Pontosan mi, Max?
- Mindig is faggattál Chris. Hogy ott az elején, volt-e valami. Bármilyen. Gyerekkor. Trauma... - hadonászok a kezemmel. - ... és Chris! Ma rájöttem. Volt. Még előttem van a biológia tankönyvem fekete-fehér fejlődésábrája is. A halak. A kulcs, az egész életemben. Ez!
- A halak?
- Igen. Igen...igen - felé fordulok és megtorpanok egy pillanatra. - a csillagjegyet. Halak. És mindig is vonzódtam a vízhez. Cornwall, aquaparkok, gyerekként is hamar megtanultam úszni. Bár ma már szinte egyáltalán nem úszok.
- Max, nem akarsz leülni? - kérdezi Chris várakozón.
- De, persze, helyet is foglalhatok igen - ülök le a bársonykanapéra, mint egy jól nevelt gyerek. - Szóval... akkor is tetszett ez a téma. A halak szaporodása. Érted? Mire akarok kilyukadni.
- Részletezd kérlek.
- Hogy... a külső megtermékenyítés tetszett. Mindig is. Semmi interakció. Semmi testi kontaktus. Igen, irtóztam tiniként is a gondolatától is a fizikai kapcsolatoknak. Miközben az osztálytársaim mind azzal voltak elfoglalva, hogy benyúljanak valakinek a bugyijába, én egy akváriumot kértem és a halak izgattak.
- A kérdés továbbra is az, hogy miért ez a téma érdekelt Max. Volt-e bármilyen iskolai cikizés, egy lány, aki visszautasított, felnőtt, aki máshogy közeledett hozzád, mikor gyerek voltál, vagy esetleg egy rossz vizuális élmény. Láttad a szüleid intim együttlétét, vagy bármilyen.
- Nem... ilyesmi nem rémlik. De a halak szaporodása meg az a biosz könyv, az tuti megvan. Ott volt valami. Hogy igen, engem ez érdekel.
- Megtetszett a halak szaporodása.
- Igen. Pontosan. Tetszett ez, hogy az állatvilágban ez működik. Így is.
- És a halak...hangot sem adnak ki.
- pontosan. Nincs tényleges testi érintés, nincs tényleges kommunikáció. Látszólag nincs... kapcsolat.
- Vagyis visszatértünk Philip Zimbardo munkásságához. Nincs kapcsolat.
- Igen. Pontosan. Jó könyv. Otthon van a polcomon, elolvastam. Ismerem. Talán én vagyok. Nem tudom. De ez a halak és én... nem is tudom. Talán.... előző életemben egy hal voltam - mérlegelem.
- Max, próbáljunk a jelenre koncentrálni. A problémád a jelenben van. Hogyan tudnád transzformálni a jelen felismerésedet?
- Passz, nem tudom. Csak gondoltam ez talán valami kulcs, ami majd vezet valahova.
- Ez jó irány Max. A halak és te. Mesélted, hogy szereted az akváriumokat. Mindig is volt egyfajta vonzalmad a halak életmódja iránt. De látod-e ebben azt, hogy a halak sosem magányosan élnek természetes közegükben. Már a csillagképben is ott vannak halak. Többes szám. A halak közösségben élnek.
- És a hal a kereszténység jelképe is. - dőlök hátra a kanapén és a fejemet vakarom. - Chris ez összetettebb az életemben, mint gondoltam.

Kedves Max_4

Kedves Max,

már nem levelezünk Max? Furcsa, amióta nem jelentkezel hiányérzetem van. Ma este túrát vezettem, néztem a csillagokat és rád gondoltam. Te csillagbaba! Ez olyan szép hasonlat. Annyira lírai. Ilyennek képzeltek. Érzékenynek és lírainak, egy szép léleknek. Nem e világra valónak.

Jó lenne ma este egy Max levéllel elaludni.

Chelsea

Szia,

a héten sokat dolgoztam. De itt vagyok. Levelezünk. Nem érzem különlegesnek magam. Te miért lettél csillagász?

Max

Kedves Max,

köszönöm, hogy nem hagytál ma este Max-levél nélkül. Miért lettem csillagász? Talán mert éjszakai bagoly voltam mindig is. Szerettem este fent maradni és bámulni a csillagokat. Szerettem a Holdat. Olyan biztonságérzetet adott. Ugyanaz a Hold néz le ránk Max. Bárki felnéz rá, mindenkire ugyanaz a Hold ragyog éjszaka. Mi lenne ennél közelebb az emberek között?

Chelsea

Szia,

te milyen bolygó lennél?

Max

Kedves Max,

talán a Szaturnusz, gyűrűvel csak két holddal. Te?

Chelsea

Szia,

magányos exobolygó. Nem keringek Nap körül. Magányosan sodródok az űrben és csak akkor vesznek észre, ha elhaladok egy csillag előtt.

Max

Kedves

Max! Most úgy megölelnék.

Chelsea

Kösz. Jó éjt.

Max

A hajnali online pókert várom. A szobát csak kettőkor nyitják meg. Kivételesen engedek a kísértésnek. A lakásom erkélyén cigarettára gyújtok és a korlátra tenyerelve nézem a sötétben hullámzó tengert, felette a csillagos égboltot. Ilyenkor nyáron jobban látni az Oriont. Magasabban van. Chelsea talán ezeket a csillagokat mutatja végig ott a Tóvidéken. A

csillagbaba hasonlat. Nem is értem minek írtam le neki. Talán mert ő csillagász. Rám meg rámtalált a vasárnapi iskola keresztény tanítása. Zuhany után felütöttem a Bibliát és kikerestem azt a csillagban ígért gyermek szöveget: "Tekints föl az égre, és számold meg a csillagokat." "...ha meg tudod számolni!" "ennyi utódod lesz!" Az ég felé fújom a füstöt, ahogy a csillagokat nézem. Túl nagy a fényszennyezés. Nem látjuk tőle a csillagokat. Igaza van Chelsea-nak a Tóvidéken biztos jobban látni a csillagokat, távol a lakott településektől. Megszívom a cigarettát és a tekintetemmel követem az utcán elhaladó taxi fényét. Az utca végén áll meg. Fekete miniruhás fiatal nő száll ki, és a mellettünk lévő sorházhoz siet. Nyitva a kapu, tehát várták. Beteszi maga mögött a kaput és újra elcsendesedik minden.

Számold meg a csillagokat, ha tudod! - lehajtott fejjel megpöccintem a cigaretta végét és követem a hamu útját a szélben, amíg látom. Christina szerint az anyám nárcisztikus szülő, aki rátelepedett az életemre. Nem mondja ki. Soha. De érzem, hogy ezt gondolja, magában. Biztosan okos nő, de néha úgy érzem, ő képtelen beleélni magát mások élethelyzetébe. Az ő tudománya megáll ott, ahol a szív kezdődik. Talán nem érti meg, hogy idős szülők egyetlen gyereke vagyok. Az egyetlen örökös... Én magam is csak halmozom a vagyont. De minek? Kire fogom én mindezt hagyni? Anyám nem említi soha, de látom a tekintetében, hogy ezt gondolja. Lesz nekem valaha gyerekem? Vagy csak élünk a vagyonunkban és aztán hagyom, hogy az egész szétszóródjon a rokonságban valahol? Nincs kire örökítenem.

Elnyomom a korláton a cigit. A nappaliba visszatérve felélesztem a gépemet és beütöm a kódokat. Online akár száz partim is lemegy egyetlen óra alatt. Intenzív figyelemmegosztás, egyszerre tizenkét asztalnál is szoktam ülni, és persze az időkitartás jó megtévesztés is, mert a gondolkodásra felhasznált időről a kezdők a játékos kezének erősségére tippelnek. A profi játékosok már tudják, hogy nem azért késlekedik valaki, mert jók a lapjai, hanem mert tíz másik asztalnál is ott ül és ennyi idő, mire megteszi a köröket. A tapasztalt játékosoknak az online pókertermek rakeback bónuszt is adnak. Ez állandó juttatás, a játékos által fizetett jutalék egy részét adják vissza. Ez csak visszacsábító bónusz, de jó üzleti fogás.

Már egyre kevesebb türelmem van az igazán nagy nyereményeket jelentő hat vagy akár tíz órás online pókerjátszmákhoz. Egyetemistaként akár naponta megcsináltam ezt. Rengeteg játékos bennmaradt összegeiből hat óra után lehetett a döntő asztalhoz jutni. Az tisztán a férfiak játéka volt. Online talán ez a jó, nem tudni, van-e nő az asztalnál. Nem is számít.

A pókert öt perc alatt meg lehet tanulni. De profi játékosná válni az évek kérdése. A kezdők folyton belebuknak, hogy kéznél tartják a nagy lapokat, pedig flush nagyon ritkán jön kézhez. Én az elmúlt tíz évemből két kezemen meg tudom számolni hányszor nyertem igazán nagy összeget flush lapokkal. Tény, hogy az ingatlanok alapjait mind ezek a nagy nyereményeim jelentették. Ezek nagy kockázatok.

A jó játékostaktika az, ha nagyobb összeget bukunk akkor a kisebb limitekkel kell előbb visszanyerni a bukott összeget. Nekem ez már időpazarlás, ezért egyre ritkábban játszom tényleg nagyon nagy tétekkel.

Az online pénztárcámra érkezik a nyereményem. Az akvárium fénye világít csak. Ez is bőven elég az éjszakai pókerezéshez. Az asztalon a kihűlt kávémmel megcsörren a telefonom.

- Szia! - emelem a fülemhez a telefonom.

- Szia, láttam még ébren vagy. Nem zavarok? - kérdezi Wave.
- Éppen online pókereztem. Most álltam fel az asztaltól, mi a helyzet?
- Kicsit kimerültem. Annyira... túlterhelődtem.
- Tudom én is.
- Bocs, hogy folyton csak ezt hajtogatom.
- Hagyd csak, majd a konditeremben levezetjük.
- Az kellene, vagy nem tudom.
- Megadhatom a pszichológusom telefonszámát is - mosolygok és oldalt nézek a nyitott Bibliára. "Tekints föl az égre és számold meg a csillagokat! - ha tudod. Odanyúlok és összechapom a Bibliát, ráhajtom a fedőlapját.
- Nem, kösz. Csak nem tudok aludni.
- Hát én meg éppen pénzt kerestem.
- Éjszakai műszak.
- Az. Mint mindig - a konyhában kinyitom a hűtő ajtaját. Válogatok a hűtött szendvicsek között. Feltémem az egyik csomagolását és beleharapok. - Gyere át!
- Túl késő van. Nehéz lenne itthon kimagyarázni - nevet fáradtan Wave.
- A szingliség előnye - felelem teli szájjal.
- Értékeld - feleli Wave. Átsétálok az erkélyhez. Már szürkül az ég alja. Hajnalodik.
- Lassan kel a nap. Aludni kellene.
- Aludj Corn, holnap konditerem?
- Benne vagyok. Jó éjt!

Annyira nem vágyom az ébredésre, mert anyám által szervezett találkozóm van ma a pultoslánnyal. Igényes pubban dolgozik ő is. Kockás flanelingben van, a hasánál csomóban kötve. Lazán hullanak ki a hajtincsei a copfjából. Nem a légies típus. A könyökéig feltúrva az ingje.

- Alisa Owens, örülök, hogy eljöttél - fogja meg a kezem.
- Max, és jó ez az ing - nézem meg a felsőjét.
- Kösz.
- Rejtély miért akar egy pultos csaj randioldalon ismerkedni. Miért? - kérdezem, ahogy a bárszékre ülök.
- A vendégekkel ismerkedésből elég volt.
- Sokan voltak? - nézek rá komolyan.
- Az egyiknek a felesége is lettem.
- Rossz választás volt?
- Bingó! - feleli rá.
- Tehát válás utáni próbálkozás alanya vagyok. Remek - emelem fel a sört a pultról.
- Ne ítéld elsőre!
- Semmi megkeseredettség. Helyette beleveted magad Blackpool éjszakai életébe?
- Te mennyire vagy jártas benne?
- A kaszinókat elég jól ismerem - felelem.
- Akkor mindketten este dolgozunk.
- Igen.
- Ez egészen jól illeszthető egymáshoz.
- Had találjam ki az exférjed nem éjszaka dolgozott.
- Hát nem.
- Ez volt a válás oka?
- Többek közt. Sok féltékenység. Te féltékeny típus vagy?

- Nem igazán tudom - felelem kitérően. Alisa nem törleszkedik. Tűrhetően lehet vele beszélgetni. Fekete passzos nadrágja van. Nem játssza meg magát, nem akar görcsösen megfelelni. Laza és könnyed. Elszívunk közösen egy cigit. Kicsit olyan lenne ő az életemben, mint a buzogányvirág a sarokban. Trópusi növény, ami jól kiegészíti a szoba sarkát, de mérgező. A házassága is tele volt a levele mérgező nedvével, beszéd bénulást okoz. Nem akarok mérgező növényeket a lakásomba.

A parton sétálva beszélek telefonon anyámmal. Nézem a sirályokat, ahogy sorra ülnek a part mentén. Csak ejts le egyetlen chipset itt a parton és az övék. Rávetik magukat. Akár egy gazdag jó pasasra magukat a szingli nők.

- Hogy ment?
- Mérgező.
- Miből gondolod?
- Érzem. Mérgező ember. Mérgezi a környezetét. Nem akarom, hogy mérgezzen.
- Max!
- Volt valami negatív aurája.
- Elvált. Tele lehet tüskékkel és fájdalommal.
- A kaktusz semmivel sem jobb mint a buzogányvirág.
- Pedig egészen... kellemes alkata van.
- Formás alakja van.
- Nem tetszett?
- Anya, nem tetszik nekem senki.
- Gyere haza egy kicsit.
- Cornwallba? - nézek körül a Blackpooli parton a nyüzsgő embertömegben. Utazzak haza?
- Miért ne? Online pókerezni itthonról is tudsz.
- Igen, az igaz - felelem.
- Régen láttunk.
- A múlt hónapban voltam otthon anya.
- Jót tenne neked is kicsit nem magányosan élni ott Blackpoolban.
- Meglátogatlak - sóhajtom végül. - Megyek, időpontom van a pszichológusnál.

Szép drapp szín szőnyeg. Chris bézs mellnél húzott felsőben ül. Egészen szexis felső tőle. Nem hiszem, hogy bejövök neki, de valakinek biztos kiöltözött a mai napra. Ugyanazok a keresztbetett lábak, amiket már két éve nézek. Bézs bőr cipővel. Talán éppen az én havidíjamból vette. Ezt a nőt végülis én is öltöztetem.

- Az elmúlt hét történései? - kérdezem vissza.
- Kevésbé vagy izgatott mint a múlt héten.
- Kevesebb élményem is volt.
- A halaknál jobban semmi nem izgat - jegyzi meg nyugodtan. Minden ilyen megjegyzést azért szűr be, hogy reagáljak le.
- Lehet beiratkozom újra egy bűvártanfolyamra? - kérdezek rá. Christ bámulom. Lehet azért fizetek neki, hogy egy csinos, fiatal, szép és okos nő társaságában legyek heti egy órán át? Hogy élvezzem a figyelmét? Élvezem a figyelmét? Jó, hogy beszélget velem. S neki bármit elmondhatok. De... mégsem tudok feloldódni a közelében. Ami általában minden nő közelében jellemző rám. Feszélyeznek. Talán ez a blúz teszi. Ideges leszek tőle. Hogy miattam van rajta.

- Jó ez a felsőd - jegyzem meg végül. Chris lenéz a melleire, ahol gyűrt, csavart az anyag.
- Köszönöm. Tettél hasonló megjegyzést bárkinek is a héten?
- Most, hogy mondd... igen. Alisa Owsennek is megdicsértem a flanelingjét. Bár szerintem a flanelbe elég jól bele lehet izzadni, főleg ebben a melegben. Mondjuk reggel hűvös volt a parton.
- Újabb randipartner?
- Anyám szervezte, randioldalról. A nő elvált, pultos, mérgező és egészen formás.
- Hogy sikerült a beszélgetés vele?
- Ment. Talán pont azért, mert úgy éreztem, ettől a nőtől végképp semmit sem akarnék. Kicsit úgy érzem, mintha én lennék az ő pszichológusuk, ahogy te az enyém. Meghallgatom a panaszait.
- Milja?
- Akár kövek a parton. Ott van, ismerősen köszönök rá, hangja akár a sirályoké a fülemben. De ennél nem több. Hazamegyek kicsit Cornwallba.
- A szüleidhez?
- Igen, anyám hívott. Feljegyezheted, hogy a nárcisztikus anyámhoz hazahúz a szívem, vagy amit akarsz. Önáltató alkat vagyok. Letagadom, hogy nárcisztikus az anyám és én függök tőle. Érzelmileg nem tudok elszakadni a nárcisztikus anyámtól és ezért képtelen vagyok kialakítani kapcsolatokat nőkkel - dőlök hátra ahogy a hajamba túrok.
- Max, oka van annak is, ha te így gondolsz erre.
- Azt gondolom, hogy te gondolod így - dörzsölöm a tarkómat.
- Értem.
- Elköltöztem, de nem változott semmi. Képtelen vagyok nőkhöz közeledni - tárom szét a karjaimat.- Otthon eszembe sem volt. Nem akartam a szülői házban lányhoz érni? Fogalmam sincs. De elköltöztem és továbbra sem gondoltam még arra, hogy akár kedvem lenne megcsókolni bárkit is. Szexuálisan inaktív vagyok ez az igazság. Talán nem serdültem fel. Nem tudom. Mond csak ki: egy nagy gyerek vagyok. Még csak szexuális öntudatom sincs. Nem, hogy a másikat nem tudom érzékelni szexuális lényként, de saját magamat sem. Megrekedtem a pubertás előtti állapotban. Nincs szexuális énem. Egy csillagbaba vagyok.

Kedves Max_5

Kedves Max,

Ne tévesszen meg az űr hatalmas csendes üressége, mivel számtalan és egyedi titkokat rejt. Mennyire vagy koránkelő? Hajnal fél öt után nézz a nyugati horizontra. A Hold mellett a Vénusz és a Szaturnusz együttlátása látható. Innen nézve... milyen közel vannak egymáshoz, nem igaz? De csak... egyetlen óra az övék. Aztán eltűnnek a szemünk elől. Felkel a nap.

Chelsea

Szia,

láttam. Legalábbis azt hiszem. Szabad szemmel, ha az a két csillag volt a legfényesebb. Akkor láttam őket.

Max

Kedves Max,

tehát koránkelő vagy? Igen, szabad szemmel is látni őket, de küldök neked egy képet, az Assheton Csillagvizsgálóban készítettem. Ez a legközelebbi pont Blackpoolhoz. Csak öt mérföld. Ezt láttad.

Chelsea

Szia,

éppen úton voltam. Úgyhogy, kivételesen korán keltem igen. Kösz a képet.

Max

Kedves Max,

látod, te csillagbaba, ha te vagy a Vénusz, és én a Szaturnusz, akkor most éppen együttállásban vagyunk. Egészen közel egymáshoz. Hát ezért szeretem a csillagokat. Minden csak nézőpont kérdése. Ebből a perspektívából a közel és a távol viszonylagos fogalom. Remélem nyaralsz és pihensz!

Chelsea

Szia,

itt dolgozol? Az Assheton Csillagvizsgálóban?

Max

Kedves Max,

ez csak egy elkerített obszervatórium. Kihelyezett. Nem is épület, csak ideális sík a terep és jól látni a horizontot. Ami az ilyen alacsony együttállásoknál, mint a Vénusz-Szaturnusz elég fontos szempont. Egyébként, ha érdekel Clitheroe városában lakom és a Stonyhurst College-ben dolgozom.

Chelsea

Cornwallban, hajnali öt órakor a szülői ház teraszán szívom a cigarettámat. A rózsák felett a távoli horizontot nézem. Vénusz-Szaturnusz együttállás. Chelsea-nek fogalma sincs, de rátapintott a lényegre. Ha én vagyok az Esthajnalcsillag, vagyis a Vénusz, és ő a Szaturnusz gyűrűvel és csak két holddal, akkor...mi ketten ebben a tökéletes együttállásban működhetünk. Itt az égen a fizikai közelség illúziójával. Míg a valóságban több mint ezer millió mérföld távolságban vagyunk egymástól. Milyen fantasztikus távolság. Semmi fizikai közelség. A Vénuszhoz közelebb van a Föld, mint a Szaturnusz. S mégis hajnal fél öttől fél hatig szinte egyé olvadunk... az égen.

Ez így nekem is elfogadható. Egyesülés. Egyetlen órára. Mögöttem mozgolódás, anyám könnyed házipapucsban lép a teraszra.

- Korán keltél Max - mellettem a másik tartóoszlopnak dől, ugyanúgy, ahogy én is kiválasztottam egy oszlopot.
- Hajnali online póker.
- Megérdemelnéd, hogy boldog légy.
- Boldog vagyok.
- Boldogabb - néz rám anyám. - Max, sosem voltál szerencsés a szerelemben.
- Tudod, hogy van a mondás, akinek szerencséje van a kártyában, annak nincs szerencséje a szerelemben - mondom fanyarul és a számhoz emelem a cigit.

- Inkább fordítva lett volna Max - mondja anyám, mély levegőt veszek és magamhoz vonom. Mindketten nézzük a nyugati horizontot. Eltűnt az égről a Vénusz-Szaturnusz együttállás. A közelség illúziója.

Anyám a teraszra terít a reggelihez. Nálunk mindig a reggeli volt a nap fénypontja. A friss levegővel, a tenger felől fújó széllel, az illatos rózsakerttel előttünk, a házi lekvárral, a vidéki tojással, a helyi baconnel és anyám saját készítésű péksüteményeivel. Tőle tanultam, az ő receptjeit vettem át. De ahogy anyám készíti az mégis egészen más. Finomabb. Itthon a cornwalli levegővel minden jobban esik. A fonott székekben ülünk a teraszon, virághímzett párnákon. Az igazi vidék.

- Családi nap van a templomnál, kinézhetnének rá. Mit szóltok hozzá? - kérdezi anyám.
- Miért ne? - biccentem rá. és lekvárt kanalazok a tányéromra.

Az ilyen rendezvényekre a környékeliek mind kilátogatnak. Annyira kicsi a település, hogy ezek nagyrendezvénynek számítanak. Még akkor is, ha csak százan gyűlünk rá össze. Anyám is hozott két tálca süteményt. De a szomszédok nagy része is érkezett egy-egy kosárral vagy tálcával. Éppen a kávémba kanalazom a cukrot, amikor régi iskolai osztálytársam lép hozzám.

- Diane Higgins! Komolyan? Ezer éve! - nézek rá. - Tölthetek neked is?
- Szia Max! Persze - keres egy kávéscsészét az asztalon és mosolyogva figyel rám.
- Nem találkoztunk már, hú... nem is tudom. Hét éve? - ráncolom a homlokom miközben töltök a csészéjébe a termoszból.
- Van az már nyolc is - neveti Diane. - Te Manchesterbe mentél én meg itthon maradtam - bólint.
- Nem tudtam elég messze menekülni innen, anyámtól - súgom neki bizalmasan. Diane nevet. A végzősbálon Diane volt a táncpartnerem. Semleges osztálytársak voltunk.
- Mi újság veled?
- Hát... Blackpoolban élek. Azóta.
- Igen hallottam róla - pislant Diane anyáink felé. Most látom, hogy anyám Diane anyjával beszélget és futólag a kettősünkre pislantanak.
- Miért nem találkoztunk mi a középsuli óta?
- Talán mert nem jártál vasárnap a templomban? - nevet Diane.
- Csak ünnepekkor járok már. Akkor meg olyan sokan vagyunk.
- Igaz - bólogat Diane. Enyhén testhezálló azsúrmintás fehér ruhában van, összességében jól néz ki.
- Had találjam ki, anyáink össze akarnak minket boronálni - vágom le azonnal, ahogy észreveszem Diane ideges kézmozdulatát, ahogy a füle mögé simítja a szépen fésült haját. Belekortyolok a kávéba.
- Nem titkolt szándékuk volt sosem. És mivel láthatóan egyikünk ujján sincs gyűrű, él ránk is a Jane Austen idézet: "Általánosan elismert igazság, a legényembernek, ha vagyonos, okvetlenül kell feleség..." - felhörpintem a kávémat és kézen fogom Diane-t.
- Gyere, lépünk le innen! - Diane sietve issza ki a kávéját és teszi vissza az asztalra az enyém mellé. Sietve távoznak a templomkertből.
- Merre? - kérdezi Diane.
- A partra. Csak le akartam lépni a szülők tekintetének keresztüzből. Zavaró - lesegítem Diane-t a part felé a meredekebb lejtőkön. S végre kint vagyunk. A partnál.

- Nagyon szereted, igaz? - követi Diane is a tekintetemet a tenger felé.
- Sehol sem ennyire kék a tenger, mint itt. Talán csak mert ez a szülőföldem, itt vagyok otthon. De nekem mindig ez a part a legszebb.
- Én is így érzem. Ez az otthonom. Sosem tudtam volna elköltözni innen. Cornwalli voltam, vagyok és maradok.
- Szerencsés vagy.
- Te is hazaköltözhetsz Max - oldalt nézek Diane-re. Elhúzza az arcából a haját. Erősebb a szél a parton.
- Nem hiszem, hogy menne... - veszek nagy levegőt.
- Max, tulajdonképpen sosem értettem: mi ketten, miért nem jöttünk össze? - néz fel rám értetlenül Diane.
- Nézd Diane, szerintem... mi ketten... jobbak voltunk osztálytársként - teszem zsebre a kezem és fájón nézek Diane-re.
- Biztos? - kérdez rá Diane és összefonja maga előtt a karját.
- Biztos - felelem rá határozottan és elfordítom a tekintetemet.
- Kár - nézi a tenger hullámozását Diane is. - Tudod Max, én azért titkon mindig reménykedtem...
- Nem érte volna meg... Jobb volt így Diane, hidd el!

Este leszakítok egy rózsát anyám rózsakertjéből és a szobámban a laptopomhoz ülve forgatom a kezemben. Olyan színű a rózsaszirma, mint Diane azsúrmintás ruhájának a színe. Világos, nem is fehér, nem is rózsaszín. Az orromhoz emelem. Ezek mind enyhe rózsailatú virágok, hogy ne vonzzák nagyon a rovarokat. David Austin nemesített rózsáink vannak. Anglia legszebb rózsái. Ez az egyik legszebb fajta: David Austin Auswith. Forgatom az ujjam közt, az ajkamhoz emelem, aztán lassan szirmonként bontom le. Mint ahogy Diane-ről fejthetném le az azsúrmintás ruháját. Egyik szírom, a másik után. Lassan hullanak az asztalra és az ölembe. Levetköztetem csupaszra azt a rózsaszálat. Mennyivel könnyebben megy ez ezzel a virággal, mint bármelyik nővel.

Nem azért szakítom meg a Cornwalli tartózkodásomat, mert annyira sietek vissza Blackpoolba, hanem mert időpontom van a pszichológusomhoz. Szükségem van arra a heti egy órára. Cornwall és az otthon színei és illatai után, Christina Richardson irodája a semleges bézs árnyalataival jellegtelen. Elegáns, de jellegtelen.

- Visszatérni a szülői házba, kicsit olyan, mint ismét gyereknek lenni. Megélni a gyerekkor emlékeit. Találkoztam egy osztálytársammal - bólogatok merőn Chris kanapéján.
- Nő?
- Igen. Egy lány osztálytársam. Nem házas. Elég megrendezett találkozás volt. Éreztem némi instrumentális közbeavatkozást a szülői kéztől mindkét fél részéről. Együtt táncoltunk a végzősbálon. Ő volt a partnerem.
- De csak táncpartner.
- Lehet többet is szerettek volna ettől. Diane is.
- És te Max?
- Én...ismerem Dianet.
- Végre egy nő, aki nem Blackpool, aki nem vadidegen. Milyen élmény volt egy régi ismerőssel találkozni? Felnőttként?

- Milyennek kellett volna lennie? Felkavarónak? Alapvetően kellemes élmény volt. Jó régi iskolatársakkal találkozni. Nostalgizálni. De... nem volt vonzalom vagy ilyesmi.
- Tehát ő sem tetszett neked Max.
- Alapvetően nem. Nem gondoltam rá, nem úgy.
- De ha akarod, lett volna rá lehetőséged?
- Igen, Diane részéről biztos, hogy igen. Ha kezdeményezek. Akkor igen.
- Tehát a kocka el volt vetve. Így játékos nyelven.
- Nem léptem át a Rubicont - felelem rá. - Én a folyónak mindig ezen a partján maradok.
- Ha nem akarsz átkelni azon a folyón Max akkor keresd meg a forrást, vagy juss el a partján a tengerig.
- Vagy toporgok egy helyben és táborot verek ezen a partszakaszon.
- De ezt is akarod?
- Már magam sem tudom, hogy mit akarok. Most nagyon sok benyomás ért. Cornwall mindig hatással van rám.
- Úgy, ahogy egy nő sem?
- Nem tudom értelmezni milyen hatással vannak rám... a nők.
- Ott volt Diane. Egy próbát sem ért meg?
- Nem akartam megcsókolni. Nem.... egyáltalán nem. Egyszerűen nem is tudnék úgy nézni rá, egyetlen porcikájára sem.
- Mi lett volna, ha Diane próbálkozik? Kezdeményezni?
- Nem tudom. talán azt teszem, ami Ábrahám és Sára reakciója volt arra a csillagokban megígért gyermekre. Nevettem volna. Hitetlenül, értetlenül. Csak nevettem volna.
- De miért a nevetés a reakciód rá Max?
- Nem tudom. Talán, mert zavarban lennék és nem szeretném durván visszautasítani. Talán ez a legkedvesebb módja egy nyílt közeledésre adott visszautasításnak. Vagy leállítom, hogy nem. De akkor is megbántom. Szerencse, hogy nem tett Diane és más sem semmi ilyesmit.
- Mert Max mindenki érzi rajtad, hogy megközelíthetetlen vagy.
- Ez süti le rólam? Elérhetetlen vagyok?
- Igen.
- Volt már erotikus álmod Max?
- Álmom? - furcsa kérdés. Egészen elbizonytalanodom.
- Legyen ez egy feladatod erre a hétre, gondolkodj ezen. Figyeld kicsit az álmaidat Max.
- Rendben.
- És még egy: szoktál romantikus, esetleg szexfilmeket, vagy pornót nézni Max?
- Ha természetfilmet nézek, amiben az állatok csinálják az számít?

Kedves Max_6

Kedves Max,

már csak ma hajnalban lesz látható a Vénusz-Szaturnusz együttállás. Ezen alkalomból megihatnánk együtt valamit. Ma este? Mit innál Max? Egy pohár bort?

Chelsea

Szia,

Nem igazán szoktam bort inni. Most pénzt keresek, ilyenkor alkoholt nem is iszom.

Max

Kedves Max,

képletesen értettem. De ezek szerint veled még csak virtuálisan sem lehet meginni közösen egy pohár italt. (Nem feltétlen alkoholt.) Akkor én most töltök magamnak egy pohár vizet és megiszom miközben megnézem azt az utolsó együttállást.

Jó éjt!

Chelsea

Jó éjt! Max

A nyitott ablakon a tengerhullámok csapódásainak hangja szűrődik be. Ez az első hang, ami elér hozzám. Az ágyfüggönyre esik a pillantásom, ahogy felnyitom a szemem. Átdörzsölöm az arcom és átfordulok magam alá gyűrve a párnámat. Zavaros álom volt, de erotikus is?

Hanyatt fordulok és a mennyezetet nézve gondolkodom. Házi feladatot kaptam a pszichológusomtól, tehát igyekszem minden részletre pontosan visszaemlékezni, ami az álmokképekben volt. Mi is volt az álom? Olívaolajat itatgattam kenyérrel egy női testről? Bár eléggé tényyszerű és szükségszerű feladatmegoldásnak tűnt az álomban, de végülis női test. Az egész csak azért lehet, mert tegnap este elfogyott az extra szűz olívaolaj. És tegnap miközben bedagasztottam a dagasztógéppel a kenyértésztát ezen gondolkodtam, hogy én is ilyen extrán szűz vagyok, mint az olívaolaj. Lehet, hogy az a meztelen nő a pszichológusom volt álomban?

Bevetem az ágyat és ráterítem az ágyterítőt. Ma kifejezetten hűvöskés, borongós az idő. Az organza függönyöket hiába húzom szét az ágy körül, ugyanúgy világítást kell kapcsolni. Hogy elkészüljön a kenyér előbb azzal foglalkozom. A konyharuha alatt a tészta már kétszeresére megdagadt. Reggelire ciabatta kenyeret sütök, huszonöt perc sütés. A tésztát mindig még este elkészítem, így reggel frissen ki tudom sütni és már nem telik az idő a tésztakelesztéssel. A ciabattához elhasználtam a maradék olívaolajat, tehát most a bevásárlólistámhoz írom: olívaolaj.

Felvágom a kenyeret és a laptopot magam felé fordítom. Este Chelsea levelével aludtam el. Az utolsó együttállás. Ma hajnalban volt. Rákeresek a csillagászati hírekre. A BBC Sky at Night Magazinján találok rá egy podcast sorozatra. A Csillagnapló című műsorban az adott hónapban az éjszakai égbolton megjelenő égi fénypontokról van szó, bolygóktól a

csillagokig. Beszélnek a Vénusz-Szaturnusz együttállásról. Reggelizés közben most végighallgatom a Csillagnapló ehavi adását.

Magamhoz veszem a bevásárlólistát, a szemetet és a kocsikulcsot. A szeméttárolónál az alattam lakó szomszédal találkozom. Futólag köszönünk egymásnak. Az utcára kiérve megcsap a reggeli friss sós levegő. A helyi kisboltban vásárolok. A konyhából hiányzik a legtöbb minden, a szalvéta is elfogyott. Leemelek egy zacskó szalvétát a polcra. Mintha egy ficáncoló halat fogtam volna a kezembe hiába kapok utána puffanva ejtem a földre. Karcsú női lábak mellé csapódott. Sietve hajlok le érte.

- Bocsánat - morgom és sietve a kosaramba dobom a szalvétát. Ez nem az én napom. Oda az együttállás. Talán felborult a bolygók világrendje körülöttem. Éppen fizetek, amikor csörög a telefonom.
- Szia Lon! - szólok bele. - Ismét Blackpool?
- Igen. Wave felavatná velünk a medencéjét. Csobbanjunk nála?
- Persze. Egyeztetünk. Ezen a hétvégén gondoltátok?
- Igen. Vagy már programod van?
- Semmi halaszthatatlan - dobálom a bevásárlókocsiból a kosaramba a cuccokat.
- Akkor szombaton, Wave-nél - átparkolok a tengerparthoz és megkezdem a napi futásomat. kocogás közben hív anyám. Átintegetek Miljának a parton és felveszem a telefonom.

- Anya te mindig megérezed, mikor érek le a partra!
- Szia Max! Hallom a sirályok hangját tényleg. Milyen az idő arra?
- Remek. Kellemesen hűvös. Pont edzéshez való.
- Nagy baj van!
- Pontosan mi? - ráncolom a homlokom. Anyám sopánkodó hangja semmi esetre se világrenget, de valami nem sikerült neki az egyértelmű.
- Elfelejtettem a randioldald jelszavát és nem tudok belépni.
- Ez talán mégiscsak egy szerencsés együttállás oka - mosolygom megkönnyebbülten.
- Tessék?
- Semmi, csak egy erőtlenség szóvicc tőlem. Anya, szerintem ez most egy ilyen lapjárás, pihentesd a randioldalt - lélegzek fel.
- Ó, hát felregisztrálhatok más oldalakra is.
- Anya, nem kell.
- Jó, csak segíteni akartam.
- Anya, nem kértem segítséget ugye tudod?
- Persze, hogy tudom. Mert büszke férfi vagy.
- Ez nem büszkeség kérdése, hanem érdektelenség - felelem rá.
- Jársz rendszeresen ahhoz a lélekdoktorhoz? - kérdezi.
- Igen.
- Jó, akkor majd kikúrál. De szólj, ha mégiscsak a férfiak érdekelnek. Bár abba én biztos belebetegednék - jelenti ki sápirozva.
- Jó.
- Örülj, hogy van anyád, aki hazahív. Gyere vissza Cornwallba.
- A hétvégén programom van.
- Akkor a jövő hétfő?
- Arról még beszélhetünk.

Átkanyarodom a part mentén az új luxusingatlanok felé. Ha bent áll a ház előtt Wave kocsija, akkor becsengetek, ha nem, akkor továbbfutok. Ott áll a spirál alakra vágott örökzöldek mögött Wave fekete autója, tehát felkocogok a lépcsőkön és becsengetek. A széles mahagóni bejárati ajtó egy fa domború mintáját adja ki. Ritka szép fafaragás. Nem bámulhatom tovább, mert bentől kinyitja az ajtót.

- Szia! Későn futsz ma reggel - tárja ki a nehéz bejárati ajtót Wave.
- Még mindig egészen mesebeli ez a bejárati ajtó - mutatok rá.
- Az, nagyapám munkája. Bent több minden is. Gyere be! - invitál be és ellép az ajtótól. Az egész ház olyan új illatú még mindig. Érződik a méz és polírpaszta illata. Ez a ház meghökkentően világos. A bejárati ajtón átlépve is a kupolás tetőablak tetraéder formáján besüt a nap. Belső körfolyosóra vezet a lépcső.
- Látom bírják a halak még melletted is - bökök a velem szemközti akváriumra. Mintha Blackpool meghosszabbított tengerpartja nyúlna idáig, az akvárium háttére egy blackpooli látkép.
- Tetszik nekik a hely. Kevesen foglalkoznak velük itt a fogadótérben - biccent Wave. Én álmodtam ide neki ezt az akváriumot. Wave csak annyit kért, legyen olyan, mint ami nekem volt a lakásomban. Tehát az új építésű házába a lépcső alá én telepítettem be az akváriumba a halakat. Wave annyit kért, kevés gondja legyen rájuk. Általában, ha eljövök hozzá, akkor én szoktam megnézni, hogy rendben működik az élet ebben a kis üvegpalotában. Ahogy az üveghez lépek éhesen tátognak felém.
- Ha jövök a medence-avatóra hozok nekik néhány liter élő csemegét. Az jutalomfalat nekik. Megélnék majd tőle - Wave felé fordulok. - Hogyhogy itthon?
- Még az uszodatechnikásokat várom - néz futólag a telefonjára Wave. - Kérsz valamit?
- Csak valami gyors szomjoltót.
- Van egy kancsó behűtött limonádénk - Wave rutinosan emeli le a hosszú üvegpoharat és az adagolóhoz tartja. Egyenesen a hűtőből jön a limonádé. Wave imádja a modern technológiát. Hatalmas hűtője van, duplaajtós, másnak a gardrób szekrénye kisebb. A poharat elém rakja a pultra és én szinte egy hajtásra kiiszom a hűvös limonádét. Kellemesen savanykás. Frissítő íze van.
- Ha megérkeznek a szakemberek, mehetünk is a konditerembe, rám fér egy kis mozgás, egész héten értekezleteken ülök - nyomogatja a telefonját Wave.
- Igen, világos, én is a gépnél ülök szinte állandóan - bólogatok, de a nappaliban nézem az olajfestményt. Láttam már egészen biztosan. De most tudatosodik bennem, hogy mit látok. A sötétkék ég háttérében az asztalon álló halvány bazsarózsaszín rózsacsokor és az égen ragyogó Hold az Esthajnalcsillaggal. Jó perspektíva. Akár egy Vénusz-Szaturnusz együttállás.
- Tetszik ez a festmény - mutatok a poharammal a képre.
- Anyám festette - pislant fel rám Wave. - Tisztára művészcsalád. Rejtély, hogy akadt össze apámmal komolyan.
- Fest még? - kérdezem.
- Hétvége persze, ez a hobbija. Nap, Hold csillagok. Éjszakai képek.
- Rendelésre is fest? - kérdezem komoran a képet méregetve.
- Attól függ, mi a téma.
- Ugyanez. Mondjuk a Blackpool part, a Hold és egy bolygóegyüttállás kellene. a Vénusz-Szaturnusz együttállás a horizontnál. Menni fog? - kérdezem futólag.
- Drága multság lesz - biccent Wave komolyan.

- Nem téma - felelem és felhajtom a maradék limonádét is a poharamból. Végszóra érkeznek az uszodatechnikások. Wave a hátsó parkba irányítja őket és mire visszatér, már a sporttáskája is nála van.
- Mehetünk - veszi magához a slusszkulcsot.
- Egyedül? - kérdezem a házba visszanézve.
- Igen, program van valamelyik plázában - legyint Wave és bezárja bejárati ajtót. Egy óra edzés vár ránk.

Christina Richardson megigazítja a hullámosra sütött haját. Amikor eleinte láttam mindig erre gondoltam. Mi értelme vajon annak, amit csinál. Tehát besüti a haját, ilyen hullámos loknikba. Aztán az egészet összefogja lófarokba. Mindig. Én sosem láttam máshogy a haját. De, ha úgyis lófarokban van a haja, mi értelme besütni. Talán ez egy olyan apró részlet, ami mégis egyedivé teszi?

- Erotikus álom? Igen, volt valami - vakarom a fejem. Elég dekoncentrált vagyok ma ehhez a beszélgetéshez. - Olívaolajat kenettem egy női testről. Nem ilyen erotikus masszázs téma volt. sokkal inkább, mint amikor kifolyik valami a konyhapultra, ami pont nagyon kellene még és ezért megpróbálom felitatgatni kenyérdarabkákkal, amikhez éppen kellett volna az az olívaolaj- Christina megigazítja a szemüvegét, feljebb tolja az orrán. - Mellesleg lehet te voltál az a csaj, akiről kenettem az olívaolajat, bár nem tudom mennyire hegyesek a melleid, így melltartóval nem tudom eldönteni - jelentem ki szárazon. Christina pislog egyet a szemüvege mögött.
- Hogyan jellemeznéd magad Max?
- A legjobb jellemléírás maga a nevem: maximalizmus - vigyorgom rá. - Perfekcionizmus.
- Max, te szerencsejátékos vagy. Mennyiben tartod ezt élvhajhászatnak? Van benne egy kicsi is?
- Egy fikarcnyi sincs. Ez nem élvezet. Ez munka. Nem ismerem az élvhajhászat érzést.
- Mindketten tudjuk, hogy erős a kötődésed a szüleidhez. Elsősorban az édesanyádhoz. Éreztél-e már hasonló vágyat, hogy kötődj más emberekhez. Akik nem a szüleid?
- Nem, még soha.
- mennyiben definiálnád agresszívnek a viselkedésed? Szoktak agresszív kirohanásaid lenni?
- Nem. Egyáltalán nem.
- Mennyiben kísért a gyerekkor? Cornwall? A szülői szeretet?
- Jövőhéten hazautazom a hétvégén - felelem röviden. Christina némán figyel, néz, végül leteszi a tollat a jegyzetömbjére és összefonja az ujjait.
- Max, többször mondogattad, hogy szerintem narcisztikus az édesanyád. Te olyan jól analizálsd önmagad: szerinted a szüleid miatt kötődésfóbiád van? - szárazon nyelek és a karomat a kanapé háttámlájára felteszem.
- Mármint mire akarsz kilyukadni?
- Arra, hogy nem véletlen, hogy önmagadat is csillagbabaként definiáltad. Valaki, aki megrekedt a gyermekkorban. Talán Max szembe kellene nézned ezzel a csillagbabával, aki vagy. Nézz szembe vele, a saját múltaddal! Ez a legnehezebb önismereti munka Max, de amíg ezt nem teszed meg, addig ugyanúgy ott lesz a tudatalattidban a szorongás egy kapcsolattól, ami a felnőtt lét egyik aspektusa.

Kedves Max_7

Kedves Max,
kitaláltam egy játékot neked. Online csillagászati szakkör, csak neked. Lenne kedved?
Csillagnézés. Majdnem olyan, mint egy igazi csillagtúra, de végig otthon lehetsz. Nem kell a
túra és rövidebb az idő is. Tehát? Benne vagy?
Chelsea

Szia,
oké. attól függ. Mi lenne ez a játék?
Max

Kedves Max,
felfedezzük együtt a csillagokat. Átküldöm a csillagtérképet. Keresd meg az égen a
következő csillagképeket: Sas, Hattyú. Lant, Cepheus. Keresd meg melyikben látszik a Tejút
egy részlete.
Chelsea

Szia,
Jók a csillagképek, megtaláltam őket. Arra tippelek, hogy a Hattyú úszik a Tejúton. :)
Max

Kedves Max,
jó tipp. Keresd meg a saját csillagképedet, a Halakat. Az ókori rómaiak ezt a csillagképet
Vénusznak társították. Az égbolton nem ezek a legfényesebb csillagok, sőt a Halak csillagai
elég halványnak számítanak, igazán csak vidéken láthatod őket jól. Ebben a csillagképben
van az M74, ami így ránézésre egy autóútnak tűnik, mi csillagászok ezt a galaxist szeretjük
észlelni, a mélye egy fekete lyuk.
Chelsea

Szia,
ez kicsit ijesztő. Most elköszönök jó éjt.
Max

Kedves Max,
holnap este ugyanitt?
Chelsea

Szia,
holnap nem jó, egy barátomnál leszek.
Max

Wave Blackpooli luxusingatlana tujasor mögé bújik. Annyira sűrű a környező örökzöldek
sora, mintha teljesen külön állna ettől az éjszaka nyüzsgő tengerparti várostól. A medence
sötét vize, talán az égboltot akarja visszatükrözni. Csobban a víz. A medence szélére
visszateszem a sörösüveget. Én a medence szélének vetem a hátam és a fejem felett a

csillagokat nézem. Wave a medence szélére könyökölve az udvari fényeket nézi. Időnként nedves ujjával átsimítja lófarokba fogott haját.

- Még mindig nagyon meleg a víz? - kérdezi.
- Most már lent van a sör - vigyorog London. - Az hűt.
- A gyerek miatt napközben harminc feletti hőmérsékletre van állítva a víz, de most levittem huszonhétre. Idő kell mire beállítja a teljes medence hőmérsékletét - nézi a kapcsolót Wave. - Mondtam, hogy csak éjfélre gyertek - vigyorog ránk.
- A sör miatt jöttünk hamarabb csak - kacsint London.
- Az legalább be volt hűtve - kortyolja a sört Wave.
- Mi van veled Corn? - bök meg London. A fejemet ingatom.
- Szokásos, póker, unalom, anyám. Csesztet, hogy miért nincs barátnőm. Igaza van amúgy anyámnak, nem játék az élet.
- Nem csak játék. Még nem tettem le róla, hogy kihívlak egy játékra. Csajozós játékra - vigyorog rám.
- Nem vagyok benne a játékban - ingatom a fejem.
- Te vagy a legnagyobb játékos.
- Nekem a szerencse nem játék.
- Szerencsét adhat a sors Corn, de boldogságot nem. Boldogsághoz mindenkinek annyihoz van joga, amennyit maga meg tud szerezni önmagának - néz rám Wave, ahogy mellettem könyököl a medence szélén.
- Tehát ti boldogok vagytok én meg nem? Most komolyan ezt akartad mondani? Ez egy vicc - úszok el tőlük.
- Hát minket nem csesztet az anyánk és nekünk van gyerekünk is - vigyorog Wave.
- Mert ti aztán nagy élettapasztalattal csináltatok gyereket - grimaszolok.
- Én egy szórakozóhely mosdójában csináltam a gyereket - jegyzi meg London. - Én nem szóltam - löki el magát a medence szélétől London is és mellettem lubickol hátúszással.
- Jó, hát én lehet, hogy egy fehérneműszalon öltözőjében csináltam - nevet Wave legyintve, a medence szélénél maradva néz minket, ahogy úszunk néhány hosszú versenyre. - Egyébként... lehet, hogy a te ágyadban csináltam Corn. Az egy babagyártó ágy - jegyzi meg, ahogy mellé érek.
- Na akkor azért nem viszek oda egy nőt sem - kortyolok a sörből. - Nem vagytok előttem a legjobb példa. Belegondolva micsoda barátaim vannak! Mit is várok?
- Akkor végy példát rólunk: mosdó, öltöző, Corn menj el egy koncertre és csinálj fel valakit - röhögi London.
- Én nem vagyok ilyen spontán. Csak anyám ne csesztetne ennyit ezzel a témával. Én az egészre tennék magasról.
- Ne beszélj vele! Az a bajod, hogy túl jó a kapcsolatot az anyáddal. Akkor állj össze vele!
- Barom! - csapom felé a vizet. London nevetve elúszik a közelemből.
- Még mindig semmi? - kérdezi elkomolyodva Wave.
- Semmi. Találkoztam nőkkel nem arról van szó, hogy nem. De... én csak beszélgetni akarok velük semmi többet. Nem akarok érzelmeket, nem akarok testi kapcsolatot. Csak a véleményük érdekel, a kommunikáció, a barátság.
- Ezek szerint csupa intellektuális nővel találkozol. Akikkel évek múlva se jutna eszébe egy férfinak se a szex.
- Lehet. Nem gondolkodtam még ezen.
- Tudod mit Corn, ha meghúzol egy csajt fizetek neked, komolyan - vihogja London.

- Oké.
- Mi ketten is fogadjunk? - bök Wave mellkasára vizes ujjal London.
- Fogadok, hogy Corn az elkövetkező tíz évben sem fog egy ágyba kerülni nővel - bólint rá Wave.
- De magabiztos vagy - morogja London.
- Mert én láttam, amit te nem. Nem láttad a múltkor Cornt, egy brazil tangás csaj mit le nem vágott neki a tenispályán.
- Raknivaló volt? - vihogja London.
- Az. Kegyetlenül jó segge volt a csajnak. Egy páva nem csinálja azt a tollaival, mint amit ő a seggével. Riszált ide-oda. A végén odajött, hogy bocs, de a haverodnak nem kérhetném el a számát? - nevet Wave. - Szerválgattam volna neki, vagy csinállok vele egy kis mixet. Vegyespárost. Akármit. Vagy csak simán rácsaptam volna a fenekére a teniszütőmmel. De Corn...
- Corn meg csak a labdát ütögette, a földhöz, értem - néz át rám London.
- Túl arrogáns volt az a nő. Nem is az esetem. Annyira nyomult, borzalmas volt. Látványosan illegette magát. Botrányos volt a viselkedése - fintorgok.
- Corn, az életet élvezni is kellene. Földi élvezetekkel - vihogja London.
- Inkább egy egész estés póker veletek - zárom le a beszélgetést.

Már harmadjára csörög a telefonom. Nem lehet kinyomni annyira erőszakosan csenget. A sliccemet rángatom és fogadom a hívást.

- Szia, mi ilyen sürgős anya? - fogom a vállamhoz a telefont.
- Szia Max! Mit csináltál? Nem vetted fel.
- Anya, éppen a mosdóban vagyok és hugyozok. Az egyik kezemmel éppen a farkamat markolom.
- Jó, nem kértem részleteket - feleli kimérten. - Ha majd tudsz normálisan beszélni hív vissza, addig ne is beszéljünk inkább.

Letette. Kinyomott. Felhív, aztán kinyom. Érthetetlen egy nő. Az anyámat nem tudom megérteni, akit születésemtől ismerek. Mit várok hát magamtól? Hogy ismerhetnék meg egy nőt, akit sose fogok ennyire régről ismerni? Ez képtelenség.

Christina Richardson mosdója egy szép mosdó. Elegáns mogyoróbarna színekkel. Olyan a mosdója, mint a bézs szőnyege, a drapp bársonykanapéja, a barna ejtett nyakú felsője. Minden nyugtató melegbarna árnyalatokban van. Nyugalom. Mint minden az életemben. Egy szerencsejáték se hoz izgalomba, mi hozna hát izgalomba ezek után?

Átmosom az arcom Christina mosdójában és nézem ahogy a vízcseppek lecsepegnek az államon. Nincs kedvem egyik nővel se beszélgetni, se az anyámmal, se a pszichológusommal. Letépkedem a papírtörlőt és áttörölöm az arcom. Kidobom a kukába és visszatérek Christina társalgójába a kanapéra. A heti egy órás bérelt kanapémra. Tele vagyok bérletekkel. Kondibérlet, tenispályabérlet. Lehet jó lenne nem bérelni dolgokat, hanem a sajátomnak tudni. Birtokolni és tulajdonosává válni. Talán ez a párkapcsolat lényege is. Ki tudja?

- Magamnak is rossz vagyok társnak. Hogyan lehetnék valakinek jó társa? - kérdezem.
- Miért gondolod, hogy rossz társ lennél Max? Magadnak miért vagy rossz társa?
- Önmagam ellensége vagyok. Csupa olyan dolgot csinállok, amivel még magamnak is keresztbe teszek.

- Mint például?
- Nem azt teszem, amit igazán tennem kellene.
- Mit kellene tenned Max?
- Akármilyen, mást, nem unatkozni végre.
- Mi a nem unalom számodra Max.
- Hát...
- Tudsz ilyen mondani az életedből Max?
- Nem - Christinának csak a szeme rebben. Nem emelné meg a szemöldökét, ahhoz túl jól nevelt és túlságosan a pszichológusom. Semmi kritika. Semmi reakció tőle. S ahogy ezt felismerem egyszerre megértem valamit, az életemből. Ezért szeretek Christinához járni. Mert ez... a szülői házra emlékeztet. Nincs tomboló reakció. Semmire.
- A szüleim. Soha nem vertek. Egy toll legyintést sem kaptam soha. Semmit. Nem bántottak. Nem szidtak. Nem kiabáltak velem. Ellenkezőleg. Ha valami "rosszat" tettem, akkor elnémultak. A büntetés a csend volt. Csend. Nem beszéltek velem. Nem kommunikáltak. Kommunikációs űrben voltam. Percekig. Órákig. Napokig. Hetekig. Volt valami fojtogató ebben. Valami dermedt csend. Valami megfagyott állapot. Némaság. Mint, amikor lemerülsz a víz alá és a felszín zaja megszűnik. Az a tompa morajló csend.
- Mi volt a leghosszabb ilyen büntetésed Max?
- Amikor elkerültem otthonról. Szándékosan a legtávolabbi egyetemre választottam Cornwalltól. Manchesterbe jelentkeztem az egyetemre. Akkor majdnem fél évig nem beszéltem egyáltalán a szüleimmel. Nem volt kapcsolat - fásultan nevetek. Szinte sírni szeretnék. - Látod Christina. Visszakerültünk a kiinduló pozícióba. Nincs kapcsolat... mert... a szüleimmel nem volt kapcsolatom.
- Hogyan élted ezt meg?
- Trauma. Amíg kicsi voltam a szobámban sírtam. Ha rosszat tettem mindig ez volt a válasz: eredj a szobádba és gondold át mit tettél. Nem szóltak hozzám. Nem is néztek rám. Nem értettem. Nem értettem, hogy miért szűnt meg a kapcsolat. Bocsanatot kértem sírva, újra és újra és... nem volt elég. Nem értettem a helyzetet. Gyerek voltam. Nem értettem, hogy a legrégebbi kapcsolat, az anya-gyerek kapcsolat, miért tud ennyivel megszűnni. Hogy nem válaszolnak. Hogy nincsenek válaszaim. Hogy elég rosszat tennem és onnantól megszűnik a kommunikációm, A kapcsolat - nevetve dobom a kis dohányzóasztalra a telefonom. - És anyám, most ugyanígy akar büntetni, mint egy gyereket. Kinyomja a telefont. Akkor ő nem beszél velem. Ezért szerettem meg a halakat. Velük nem lehet kommunikálni. Nem lehet kapcsolatot teremteni. Nincs közös élettér. Nincs közeg. Ők vízben élnek, én a szárazföldön. Két külön élet. Ők is láthatnak engem, én is láthatom őket, de sem hang, sem fizikai kontaktus sem semmi.... semmi, amit megvonhatnak tőlem. Legfeljebb én nem adok nekik enni. Ez az egyetlen kapcsolatunk. Hogy én táplálom őket.
- Mi lenne, ha ezt keresnéd akkor. Az egyetlen pont, amivel képes vagy kapcsolódni. A táplálkozás. A randik nagy százaléka egy kávé, egy ital, de a halak ebben élnek, folyadékban, nekik táplálék kell. Tápláld a tested és a lelked is Max.

Kedves Max_8

Kedves Max,

milyen volt a barátodnál? Mit csináltatok? Néztétek a csillagokat? Milyen a barátod? Mi a horoszkópja?

Chelsea

Szia,

nem néztünk csillagokat. A medencéjében voltunk. Az ő horoszkópja azt hiszem Skorpió.

Max

Kedves Max,

tehát nem egy hűséges típus. Van családja? Jó barátod?

Chelsea

Szia,

igen, van családja. De eléggé megtörte a hír, amikor kiderült, hogy gyereke lesz. Még egyetemről a barátaim. Elég jó barátok. Szerintem jelenleg ők vannak a legközelebb hozzám, akivel meg tudok mindent beszélni. Fura, de mindkettejüknek nagyon hamar született gyerekük. Londonnak hamarabb. Wave-nek utána.

Max

Kedves Max,

tehát csak te maradtál ki a sorból? A haverjaid már mind családot alapítottak? Meséltél nekik rólam?

Chelsea

Szia,

Nem beszéltem nekik rólad. Mert szeretném, hogy beszéljek?

Max

Kedves Max,

nem tudom. Nem azért kellene beszélned nekik rólam, mert én kérem. Ezt neked kell érezned, hogy akarsz-e beszélni rólam.

Chelsea

Cornwallban vagyok. Újra. A templomban Diane is ott van, a szüleivel. Én is elkísértem anyámat. Szépek a virágdíszek. Talán esküvőből maradtak itt a templomban. Anyám még hátramarad beszélgetni a gyülekezeti tagokkal. Diane a templomkertben az egyik fa alatti padon ül, közel a harangtoronyhoz. Csatlakozom hozzá és mellé ülök a padra.

- Szép volt a prédikáció - mosolyog Diane.
- Oda sem figyeltem - felelem és nézem, ahogy csendesen elmosolyodik. Diane csinos maradt. Több mint tíz éve volt tinédzser, de még mindig ugyanolyan csinos. - Hogyhogy még nem házasodtál meg Diane? - kérdezek rá. Meglepetten néz rám. - Mármint, nem értem.

- Itt nem túl sok választék van - mutat körbe ezen a kicsi Cornwalli településen.
- Miért nem költöztél el?
- Szeretek itt lakni - néz el Diane. Suhog a haja a tenger felől érkező szélben. A szoknyáját a térdére simítja. Azt hiszem lelki táplálékot eleget kaptam itt a templomban. Megfogadom a pszichológusom tanácsát, ebédre hívom Diane-t. A szárnyas ajtóra nézek, anyám még bent beszélget.
- Gyere, ebédeljünk együtt - állok fel zsebre tett kézzel és várakozva lenézek Diane-re.
- Rendben - bólint rá és óvatosan lépked mellettem. A közeli Pizzériában elvitelre kérek egy pizzát. Diane szó nélkül követ. A pizzával kiülünk a tengerpartra és egy-egy szeletet veszünk magunkhoz. A tengert nézzük, én itthon csupa nosztalgia vagyok.
- Emlékszel, amikor a templomban a padok körül szaladgáltunk?
- Csakis amíg ránk nem szóltak - mosolyog Diane.
- Mert természetesen mi jól nevelt gyerekek voltunk - nevetek. Elnézek a tengerre. - Ezért léptem innen le.
- Mert?
- Nem akartam folyton azt hallgatni, hogyan kell jónak lenni. Kedvesnek, udvariasnak, jól neveltnek. Vagyis olyannak lenni, ami anyámnak megfelel.
- De erősek a gyökerek. Hiszen most is itt vagy - néz rám Diane.
- Igen. Te meg szinte sosem hagytad el ezt az aprócska települést. Elvigyelek Blackpoolba? - nézek rá oldalt.
- Komolyan?
- Miért ne? - törölgetem kecsapos ujjaimat a szalvétába. - Megmutatnám neked a várost. Mindenhez időpontot kell kérni annyira forgalmas. Mit néznél meg? Állatkert? Madame Tussauds? Blackpool torony? Van ott egy nagy bálterem. Vagy a modell falu és kert? Homokvár és vízikalandpark?
- Még megbeszéljük Max - lesepri a szoknyáját ahogy feláll.
- Menjünk? - állok fel én is.
- Talán keresni fognak.
- Szerintem tudják, hogy együtt jöttünk el. Itt semmi sincs titokban. Anyáink biztos örülnek, hogy együtt lógunk akárhol is - dobom ki a pizzásdobozunkat. - Hazakísérlek - sétálok mellette. Az utcasarkon a magaságyásnál megállok. - Diane...
- Igen?
- Gondold át a Blackpoolt. Tényleg szívesen elviszlek.
- Magadhoz?
- Kirándulni.
- Még meggondolom - feleli Diane óvatosan.
- Rendben. Akkor... szia - mosolygok futólag. Zavartan állok végül hozzá hajolok és csókot lehelek az arcára. Diane tenyerét a tarkómon érzem. Átbillenti a testsúlyát a másik lábára és érzem, hogy ajkai az enyémet keresik. Kitapogatom a kezét a tarkómon, a kézfeje simítom a tenyeremet és elhúzom a kezét a tarkómról, ahogy a számat is a csók elől.
- Bocs... én... Szia... - lihegem és sarkon fordulva otthagynom. A hajamba túrva sétálok át a mi utcánkba. Megtehettem volna. De... én nem akartam. Nem volt rá ingerem sem. Nem megy. Diane-nal sem. Mással sem. Nem... nem tudok kapcsolódni. Nem akarok érzelmekbe bonyolódni, semmit sem akarok érezni. Semmit sem akarok cselekedni. Ahogy belépek a szülői házba kérdő szempárral találkozik a tekintetem. A zsebemben ökölbe szorul a kezem.

- Még ma visszautazom Blackpoolba - felelem röviden.
- Maradhatsz is, ha akarsz. Nem kell korán kelni. Készíték neked egy délutáni teát - néz rám várakozva anyám. Mindig ugyanezek a ragasztó szavak. Maradj, hiszen itthon milyen jó! A szeretet, ami csak a szavak szintjén létezik, vagy ott sem. Ha nem beszélünk akkor ott sem. Ez a hely, ahol folyton bocsánatot kellett kérni, ahol a bocsánatkérés sem volt sosem elég.
- Majd, jövök még a cuccomért. Sziasztok! - gyors búcsút veszek és kocsiba vágom magam. A naplementével utazom vissza Blackpoolba. Lehúzom az ablakokat a kocsiban és élvezem, hogy átszellőzik az egész autó. Mintha kifújna a gondolatokat is a fejemből. Kikönyökölök az ablakba és haladok a forgalommal. Londont tárcsázom, de nem veszi fel. Wave-re is ráírok, de egyikük sem reagál. Hármunk közül itt én vagyok egyedül. Bár vannak barátaim. Kapcsolataim. Lenne kivel megbeszélni dolgokat, valójában mégis kivel megbeszélnem bármit is. Talán ezért járok Christinához. De ez is hazugság. Hiszen neki sem mondom el mindent. Nem beszélek mindenről. Frusztráltan ülök még az ő szobájában is.

A hajamat túrom a drapp szín kanapén. Próbálok szembenézni önmagammal. A múltammal, a jelenemmel. Nem tudom képes vagyok-e rá.

- Írj fel egy potencianövelőt! - bököm ki Christinára. - Vagy mit tudom én, hormongyógyszereket. Valamit, amit beszedsz és rendben lesz minden.
- Gondolod ez a megoldás Max?
- Nem tudom! - csattanok rá. - Ezért fizetlek két éve, hogy Te kiderítsd! Tehát miért az én dolgom ez, hogy eldöntsem? - mordulok rá.
- Ha emlékszel úgy kezdtük, hogy kivizsgáltattad magad és testileg mindent rendben találtak.
- Abban mi van rendben, hogy nem tudok gondolatilag sem elérni egy erekciós állapotot? Nem akarok magamhoz sem nyúlni, azt sem akarom, hogy mások hozzám érjenek. Hogyan léphetnék innen tovább? Ez egy totál lehetetlen helyzet. Egyszerűen kedvem sincs rágondolni se a szexre - Christina rám néz. Meredünk egymásra pár másodpercig. Megigazgatja a szemüvegét és belenéz a jegyzeteibe.
- Foglalkoztál a feladattal? - kérdez rá.
- Elhívtam Diane-t ebédelni. Az iskolai osztálytársamat otthon, Cornwallban. Együtt pizzáztunk a parton. Aztán... - Christina várakozón néz.
- Aztán?
- Búcsúzóul arcon csókoltam. Mint... egy ismerőst. Elköszönni. De... ő talán mást értett bele. Nem tudom. Meg akart csókolni.
- Mi volt a reakciód?
- Leállítottam, elhúzódtam. Nem akartam. Nem... nem ment volna. Nem megy.
- Miért nem? Végülis Diane kezdeményezte volna.
- Nem tudom. Félttem. Rettegtem. Megrémültem. Nem akartam. Lehet félős férfi vagyok.
- Nem voltál kicsit sem kíváncsi milyen lenne mindez?
- Nem. Csupa negatív érzélem ébredt fel bennem. S az azonnali reakció: elutasítás. Az a belső vívódás, hogy nekem ez úgysem megy. Nem megy. Ezért kedvem sincs hozzá. Elegem van Chris, az egészről elegem van! Belefáradtam. Nem megy - rázom a fejem és oldalt nézek ki a Blackpool tengerpartra.
- Mi nem megy Max?

- Ez az egész. Az életem. Nem tudok elaludni, csak forgolódom. Inkább hajnalokig tartó online pókerekbe kezdek. Emberek vesznek körül, de valójában magányos vagyok. Nagyon. Szeretném támogatni a szüleimet, de fogalmuk sincs róla, hogy micsoda zűrzavar uralkodik bennem. Ez a teher, ami egyre nehezebb, egyre súlyosabb rajtam. S még csak arról sincs szó, hogy nem akarnának segíteni, a barátaim, a szüleim, de egyszerűen nem tudom nekik elmagyarázni, hogy mi a bajom. Hogyan értethetném meg velük? Félek attól is már, hogy mit gondolnának, ha mindezt közölném velük. Hideg a szívem. Nincs önbecsülésem. És csak ez a belső hatalmas nagy üresség kísér minden nap. Ez a közömbösség. Régebben volt valami pozitív hozzáállásom mindenhez, a napokhoz, az életemhez, volt értelme mindennek, de ez az egész kezd szétcsúszni. Én csúsztam szét. Nincs energiám már semmit sem tenni a kapcsolatokért. Semmi szikra nincs bennem. Semmi. Kiegészem. Egy zombi vagyok. Chris, ki fogsz tudni ebből valaha is gyógyítani?
- Max, tudom mindig azzal jössz, hogy én csak a pénzedért beszélgetek veled. De engem is érdekel. Ahogy a barátaidat és a szüleidet is. Nem tudom mennyi időbe fog telni. Tudod, a legtöbb történet úgy kezdődik: szóval van ez a fiú, vagy lány, mindegy mil. Talán eljön az a rész, amikor azzal kezded Te is a történeted: hogy tudod, van ez a lány... Max, az nekem is sikerélmény lesz.
- Ha eljön az az idő.
- Ha eljön.
- Tehát nem biztos.
- Nem.

Kedves Max_9

Kedves Max,

készítettem neked egy megfigyelési tervet.

Megfigyelés helye: Blackpool

Megfigyelésre ajánlott objektumok: Vénusz, Mars, Jupiter, Szaturnusz, Hold

A csatolmányban részletesen lebontottam neked a bolygóállásokat és elkészítettem az este tíz órakor látható égbolt vázlatos rajzát is a feladatokkal. Ha ezeket megtalálod akkor a következő levelemben új tervet küldök.

Chelsea

Szia,

köszönöm. Mind megvan.

Max

Kedves Max,

Most a személyes születési dátumod csillagállásával fogunk megismerkedni. Év hónap nap.

Ezeket kell felszorozni a következők szerint:

- mindhárom szorzatát oszd el 120-al ennek a maradékából vonj ki 30-at.
- hónap szorozva a nappal, oszd el 24-el. itt is a maradék a lényeg.
- hónap szorozva a nappal, oszd el 60-al. itt is a maradék a lényeg.

Az így kapott számok segítségével egy égi pont fog kijönni. Derítsük ki mi a te csillagod ;) Ha ez megvan akkor a csillagképpel szomszédos csillagképeket és a három legfényesebb csillagát is megkeressük koordináták szerint.

Jegyzetfüzet legyen nálad!

Chelsea

Szia,

jó feladat volt. Csatolom.

Max

Kedves Max,

ügyesen megoldottad. Jövőhéten ugyanígy?

Chelsea

Szia,

ok, péntek este tíz.

Max

Etetem a halaimat. A kapcsolatom velük. Ilyenkor tudják, mindig a bal szélső sarokba szórom nekik a kaját, ami aztán lassan lepereg egészen az akvárium aljáig. De ilyenkor többen ideúsznak és felfelé ficánkolnak. A bátrabbak fel-felugranak, szinte a kezemig. Éhesek. Mértéktelenül, akár képesek felfordulni is annyit is képesek enni. Ezért fontos a mértékletesség. Mohó halak. Az ujjaimat az üveghez érintem. odaúsznak hozzám.

- Helo, hogysmint odabent az élet? - kérdezgetem halkán őket. Egy darabig nézem őket, ahogy bujkálnak a roncshajó, kincses láda és a dzsin lámpás között, mások a vízinövények között kergetőznek. Órákig tudom őket bámulni. Olyan mint egy

természetfilm a nappalimban. Áttöröm az üvegfelületet az ujjlemnyomataimtól és még a forgószekemre ülve is őket figyelem. Ma a vitorlásoktatómmal voltam kint a vizen. Bár tudok vitorlázni, még mindig fizetem neki az órákat. Egyszerű indok: hogy ne egyedül vitorlázzak, fizetem az oktatómat, hogy kíséren el. Ő persze magyaráz, jó oktatóhoz híven. Szeretek vitorlázni is. Egyszerű, egyenes beszéd. Nincsenek benne hétköznapi sallangok. Közel a természet és minden csak a széljáráson múlik. Tapasztalás. Figyelni a természetet. Megjegyezte, hogy kevés ilyen férfi tanulója volt, aki visszahívta vizsga után is. Tetszik neki, hogy nem vagánykodom el ezt a vitorlázást. Legyen aki elkísér. Ennyi. Ezért fizetek személyi edzőt is. Legyen aki akkor is ott van és figyel rám, amikor Wave nincs velem. Egy kigyúrt srác, szinte irigylem, ahogy kinéz, és lehajtott fejjel néz rám, és int, még, még, még. Jó elég. Na még egy. Ez a személyi edzőm. Foglalkozik velem. Mert fizetek neki.

Lehet, hogy csak ezt a fajta figyelmet ismerem. Amit pénzért kapok. Fizetségért cserébe. Mert egyébként nekem nem jár. Nem szolgáltam meg. Nincs indokom figyelmet kapni. Kérni. Remélni. Egy nő figyelmét sem tudom spontán felkelteni. Miért is kelteném? Nem vagyok semmiben sem különleges. Ahogy az egész életemben semmi különös nincs. Soha nem csinálok semmi különöset.

A vitorlásról készítettem néhány drón képet, a part a víz, Blackpool. Külön mappákba gyűjtögetem őket. Még csak nem is látja őket senki. Magamnak fényképezek. Nem nagyon volt, akit érdekelt volna, a drónfelvételeim világa. Időzítőt állítottam, hogy jelezze a telefonom, ha indulnom kell a kaszinóba. Ma újabb élő kaszinós este.

Hűvös és sötét a bejárata is a kaszinónak. A leginkább azt szeretem, hogy bár túl jól ismernek, sosem köszönnek rám ismerősként. Nincs barátkozás a játékosokkal tilos. Tabu. Úgy köszönnek rám, mintha most járnék itt először. Zsetont váltok és asztalhoz ülök. Érdekes, a székek itt is bézs bársonyhúzottak, mint a pszichológusom kanapéja. Lehet azért érzem annyira otthonosan nála is magam. Megkapom a lapjaimat. Kör kilences és jumbo. Az asztalon a kör ász, káró kilenc, pikk hármas. Emelem a tétet. Asztalon a kör nyolcas. Újabb zsetonokat dobok az asztalra. Asztalon a treff ász. Bedobom a lapokat.

Két hatos. Ez laza kör lesz. Párral általában lehet nyerni. Nem nagy összeget. De lehet. Ez jó lap lesz. Gyorsan fut a játék és valóban el is viszem ezt a kört.

Körülbelül egy órája játszom, amikor fehér suhanó szoknya lebbenését érzékelem a jobbomon. Helyet foglal. A parfümjé illatából és a fehér ruhájából tudom ki lesz az.

- Ismét fehérben tündérke? - kérdezem és bedobom az asztalra a zsetonjaimat.
- Ez a védjegyem.
- A fehér angyal? Vagy arkangyal? Hol hagytad a szárnyaidat?
- Az öltözőben - súgja bizalmasan. Játsszom néhány kört, aztán feladom.
- Elvitted a szerencsédet tündérke! - hagyom ott a játékasztalnál.

Ha nem szerencsés egy asztal, azt ott kell hagyni. Ennyi. Az est folyamán többször váltok asztalt és a fehér ruhás nővel is összekerekülök még asztaloknál. Enyhén megemelem a kártyáim sarkát az asztalról, hogy lássam a lapokat. A két kártyámon dobok az ujjaimmal. Nem szeretem fehér ruhás nőként emlegetni. Mi van, ha egyszer nem fehér ruhában jön, oda lesz az ismertetője.

- Mi a neved? - kérdezem meg és közben az ujjaimat a kártyákon ütögetem.
- Kaszinóban nem ismerkedek - feleli miközben az asztal közepére dobja a zsetonjait.
- Én sem, de ha meglátlak jó lenne nem a "dögös fehér ruhás nőci" jelzővel illetni gondolatban.
- Tehát szerinted dögös vagyok? Milyen tárgyiasított szexista gondolkodású vagy - néz rám. A lapokat igazgatom az asztalon. Ő az első, aki annak tart. Bár ő az első, akit valamiért folyton csesztetek szóban. A szememmel végigmérem. A vállpántoktól szép V alakot formázva halad a ruha dekoltázsa a mellei felé. Enyhén látszik csak a mellei kerek íve. Finom ruha, nőies.
- Csak egy kérdés volt - rebbentem el a szemem és a következő lapot nézem.
- Szerinted... hogy hívnak? - felfedjük a lapjainkat. Új kör jön, új lapokkal. Megemelem a kártya csücskét az asztal lapjáról. Miközben a tizes párt nézem megjegyzem.
- Aphrodité... vagy Vénusz - nem nézek rá, a lapjaimat nézem, de a szemem sarkából látom, hogy átsimítja a ruhája pántját és a nyakát. Azt hiszem hízelgett neki ez a kifejezés. De ezekben a fehér ruhákban tényleg a tóga színére tudok gondolni, a bíborvörös ajkaival. Szinte a kaszinó zárásáig kártyázunk. Amikor az utolsó asztaltól felállunk, odalép hozzám.
- Egyébként Tia.
- A Tiara legalább olyan jó név, mint az Aphrodité - biccentek. - A habokból született igazgyöngy Tiara.
- Valahol mélyen te egy cuki srác vagy... - Megemeli a szemöldökét várakozón.
- Max - adom meg a választ.
- Max. Ma is jó játék volt. Felveszem a szárnyaimat és indulok is. de előtte...megiszunk valamit a bárban?
- Éhesebb és álmosabb vagyok annál, hogy igyak. De kösz. Jó éjt! - zárom rövidre.

Anyám egész héten nem hívott. Haragszik, hogy ott hagytam a Diane utáni vasárnapon. Én sem keresem, de tudom, hogy idővel fel fogom hívni. Mondjuk holnap. S minden visszatér a régi kerékvágásba. Addig viszont élvezem az egy órás fizetett figyelmet, amiben Christina Richardson részesít. Csak rám fókuszál a tekintetével. Szeretem ezt a pszichológus nézését. Békés derűvel kitartóan figyel, néz, rám, csak rám. Lehet frusztrálna, ha más csinálná, de ő valamiért jól csinálja. S ezért nem tudok neki beszélni arról a két nőről aki igenis itt van a gondolataimban, az álmaimban. Chelsea és Tia. Mert róluk álmodtam, mintha egyesítették volna egymást. Tia, aki a külső énjét adja Chelseának, akit csak levelekből ismerek. Christina azt mondta figyeljem az álmaimat. S most egy igazi Jákob álom volt. Azért, mert hétvégén a prédikációban erről volt szó: küzdelem az ismeretlennel. A sötétben. Önmagunkkal. Istennel. Egy... anygallal. Aki lépcsőkön lépked fel az égig. Tia anygalszárnyakkal és a lépcső tetején álomban ott állt távcsővel Chelsea, s azt mondta, gyere olvasd ki önmagad a csillagokból, te csillagbaba. Chelsea nem hisz a horoszkópban és a bolygók életre gyakorolt hatásában. Ő csillagász. Az asztrológia és az asztronómia két külön dolog. Az egyetlen biztos és állandó nőhöz kapcsolódó pont az életemben. Az Chelsea levele. Ha Londonnal beszélne, most rágyújtának vele. De Christina várakozó tekintete van itt csak velem szemközt.

- Ma nagyon esik - összegzem tömören.
- Te szereted a vizet Max - feleli.

- Mondjuk nem akkor, amikor ömlik az ágy körüli ablakaimra egy egész éjszakás kaszinózás után, jó kis szellőkésekkel és a fél partszakasz viharjelzésben van, de igen, szeretem a vizet. Ha nem figyelek, akkor vízágyam lett volna pillanatok alatt.
- Rendkívüli esemény a héten?
- Találtam egy négylevelű lóherét. Ez szerencse - bólogatok. Hajnalban fent maradtam és együttállás híján mégiscsak elkalandoztam az asztrológia felé. Chelsea rosszul lenne, ha leírnám neki, de találtam egy Szerencsepont számítást. Nappali és éjszakai számítása is van. Aszcendens plusz Nap mínusz Hold. A bolygók boldogságkódja. Ha ezt most megemlítem, akkor Christina asszociálni fog. Chelsea-re. Tehát ezeket a lapokat el kell dobni.
- Hogy miért nem alakítok ki párkapcsolatot? Ez a kérdés igaz? Félek. Kudarctól való félelem. Ennyi. Félek belemenni is. Mert előbb utóbb eljutunk oda, hogy szex. Na és foglalmam sincs akkor mit fogok reagálni. Tudom egy kapcsolat két emberen múlik blablabla. Ezért nem keresek párkapcsolatot. Helyette simán elcsevegek bárkivel akár a világ végéig is, amíg az barátság. Amíg az beszélgetés, levelezés, akármi. De ne jussunk túl egy vonalon, ami fizikai-testi érintkezést követel. Húztam egy vonalat, és azon túl nincs átlépés. Bocs. Ne zavarjátok a köreimet - teszem szét a karom a kanapén. - Tudod Chris, minden pasinak van a gépén egy mappa, amiben a féltett titkai vannak. Nagy százalékuknak pornóképek, videók, exek akármi. Nekem? Tele van olyan dolgokkal, amiket másokkal nem tudok megosztani, mert nem érdekli őket. Drónfelvételek, akármi.
- Miért gondolod, hogy senkit sem érdekel?
- Ugyan Chris, a mai internetes világban? Minden baromságot lájkolnak. Nekem a saját anyám megjegyezte, hogy folyton unalmas dolgokat osztok meg, amit még ő sem hajlandó lájkolni. A saját anyám. Érted? Az egyetlen, akibe zsigerileg bele lenne táplálva, hogy szeressen és elfogadjon olyannak, amilyen vagyok. Közli velem, hogy halál unalmas vagyok és totál értelmetlenségek érdekelnek, ami kábé senki mást nem érdekel. Vagyis hülyeségek.
- Ezzel ismét ott vagyunk, hogy a szülői hatás erős.
- Ez nem csak szülői hatás - rázom a fejem. - A haverjaim ugyanazok. Mindenki, ugyanaz. Ha nem fizetek nekik, akkor le se vagyok szarva. Ez van, a pénz beszél, a pénz figyelem. Mondjad csak, tipikus pénzember gondolkodásom van, közgazdász vagyok, mindent csak pénzben tudok mérni, még a nem létező szórakozásomat is. A hobbijaimat, a kapcsolataimat, a kenyérkeresetemet. Wave kábé szánalomból jön velem edzeni, mert bérelte a kecómat és hát én ismerős vagyok Blackpoolban, London tőkre ugyanez, ha itt van a városban bérlő a lakásomat. De a valóságban kis hülyének néznek és mellettem úgy érzik, ők előrébb vannak. Ez szimplán egófényezés tőlük. Nem őszinte kapcsolat. Chris ez az igazság. Nincs egyetlen őszinte kapcsolatom se. Nem tudok hinni az őszinte kapcsolatokban. Nincs ilyen. Nincs. Egyszerűen nincs. Chris itt van a kedvenc szlogenem rám: Nincs kapcsolat. Igazat adok neked. Nincs. Mert nincs őszinte kapcsolat. Ez az igazság. S nekem nincs szükségem őszintétlen kapcsolatokra. Főleg nem az intim szférámban egy nővel, aki olyasmit akar tőlem, amit én nem tudok megadni neki. A szexet igen.

Kedves Max_10

Szia Chelsea,

Gondolkodtam. Eszembe jutott valami. Miért arra forognak a csillagok amerre, s miért a Tejútrendszer? Miért spirál alakú?

Max

Kedves Max,

Jó kérdés, valószínűleg a galaxis közepében lévő fekete lyuk miatt. Nagy a gravitációs ereje. A gravitáció hatására a testek körpályára állnak, de a fekete lyuk gravitációja erősebb ezért nem kör, hanem spirál alakja lesz. Te mire gondoltál?

Chelsea

Szia,

én valami Coriolis-erőre gondoltam. Ami a tádulás miatt furcsán görbül. De úgy gondolom ezek mind a Teremtő döntései. Mindenben van rendszer. A világegyetem egy működő rendszer, aki beállította az tudja, hogy mi miért van. Szerinted?

Max

Kedves Max,

A tudományos magyarázat mindig az ősrobbanás. Ezt te is tudod. Hit és tudomány találkozása. Talán éppen ez. Te vallásos vagy?

Chelsea

Szia,

igen. Miért?

Max

Kedves Max,

csak valahogy, sejtettem.

Chelsea

Wave-re csörögtem. Vásárolnom kellene. Én szeretem a rendszereket. Lehet ezért szeretem a Naprendszert is. Rendje van. Látszólagos ismétlődés. Mint a levelek Chelsea-vel. Rendszer. Az életemben. Tehát akváriumtakarítás után a teljes gardróbomban is rendet raktam. Kevés ruhám van, és azokat sűrűn váltom. Ami megkopott, bolyhosodott kuka. Nem ragaszkodom tárgyakhoz. Valószínűleg ez a gond. Mit mondott Christina: kötődésfóbia. Még kedvenc pizsamám sincs, vagy mit tudom én, gatyám, vagy zoknim. Vagy egy elnyűtt póló, akármi. Nem, én szisztematikusan szelektálok. Talán túlságosan is közgazdász agy. A gardrób-szelektálás nem más, mint átnézem a materiális javaim értékcsökkenését. Tehát beruházok néhány ruhára. S ez amióta Wave Blackpoolban él általában közös program. Wave már az üzleti részlegnél meg is áll, én a hátsó sorokig megyek. Két fari, néhány poló és egy-két pulóver. A plázák is tele vannak mesterséges fényekkel. Így élnek a halaim is. Mesterséges akváriumvilágítás alatt. Nagyrészt már én is. A kaszinóban, a bevásárlóközpontban. Mintha egy varázskastélyba léptem volna. A sötétséget csak a rejtett világítás töri meg. A férfi részleg még sötétebb mint a női. Nem értem miért. Talán a világegyetem sötétebb része a férfiaké. Az űr kvantumszürke színe. Chelsea

átküldött egy tanulmányt, miszerint több fény is van az űrben, csak máshogy látjuk, nincs ami megtörje, nincsen oxigén, vagy egyéb aeroszol részecskék. Ezért érezzük feketének. De amint megtöri valami a fény útját, akkor lőn világosság. Tetszik ez a gondolat.

- Szerinted? - nézem a pólót a tükörben. Mintha nem lenne ebben az üzletben aeroszol részecske. Idétlen fényhatás.
- Ebben a fényben mind egyforma - néz rá Wave.
- Nem tudom eldönteni, hogy szürke, sötétkék, fekete vagy zöldes. Szerintem szándékosan ilyen a világítás itt. Ezért van ennyire bosszantóan sötét. Amikor nappali fénynél felveszem, akkor meg olyan, mintha végigfósott volna a partszakasz minden sirálya rajta.
- Akkor ez sirályfos zöld. Vedd ezt! - nyomja a kezembe a következőt Wave.

Túl magas vagyok. Ezért minden ruha lötyög rajtam. Egyszerűen abból az okból, hogy magasság miatt hosszban nagyobb méretet kell vennem, hiába karcsúsított már minden rajtam. Akkor is esetlennek tűnök mindenben. Ilyen méretekké nehéz jól koordináltan mozogni és ezeket a hosszú karokat és lábakat megfelelően pakolni valahova. Még mindig esetlen tininek érzem magam akárhová megyünk. Wave mellett is ezt érzem, nincs jó mozgásom. Még járásban sem. Wave befordul a számomra legutálatosabb polcsorra, ami csak létezik egy boltban. Igen, az óvszerekhez. Csupa olyan dolog, aminek van valami köze a szexhez. Én önszántamból sose jövök erre a részlegre. Ez az osztály számomra a fekete lyuk. Ami sötét és mindent elnyel.

Nem tudom másnak feltűnt-e. De a drogéria részlegen az óvszerekkel szemközti polcokon mindig női cuccok vannak. Mindegy, hogy az tampon, vagy szőrtelenítő krém. De idegesítő. Wave meg óráig válogat a kicseszett óvszerek közt. Mit kell ezen ennyit válogatni. Már két nőnek nekimentem, akik intim szőrtelenítő cuccokat válogattak. Lebegnem kellene a levegőben, mint egy kísértetnek. Sokkal könnyebb lenne az életem.

- Ízé, bocs - motyogom, ahogy megint nekem tolat a fenekével egy nő. A legalsó polcokon vannak a gyantakrémek.
- Wave, válassz már egyet és menjünk! - szólok rá.
- Nem tudom, lehet méret szerint kellene választanom. Vagy a nagyobb csomagot? - örült dilemma lehet. A sürgetésemre a nő, akinek a fenekével találkoztam, most még gyanúsabban sandít ránk. Megérintem az ujjaimmal a felső polc színes flakonjait.
- Vegyünk síkosítót is? - kérdezem.
- Nem, azt nem - morogja Wave fel sem nézve.
- Igaz, arra ott az aloe vera gél - a nő nagy sóhajjal ott hagy minket a sorban. - azt hitte melegek vagyunk - állapítom meg.
- Kicsoda? - egyenesedik fel Wave és a kosárba dobja a kiválasztott óvszert. - Biztos, ami biztos. Nem hiszek többet egy tablettának sem - jegyzi meg Wave. - Köcsög vagy, hogy rájátszottál!
- Had szórakozzon, néhány perces gondolatát kitöltöm legalább.
- Aljas húzás, csak azért, hogy nők gondolataiba férközz. Mi mást szoktál még tenni? Mi a trükköd?
- Levelezem velük és titokzatos maradok.
- Izgalmas...
- Az, garantáltan távol tartja őket...
- Az unalom - jegyzi meg kegyetlenül Wave. - Corn, te egyetemistaként is ugyanilyen voltál - jelenti ki Wave.

Wave-vel a vásárlás után kiülünk kávézni a Blackpool partra néző teraszra. Napszemüvegben ül. A Wave-jelenség, akár a tenger hullámai. Felborzolta a kis terasz hölgyvendégeinek érdeklődését. Érzem, hogy többen felén figyelnek. Lehet Wave-ről süt valami. Vonzerő. Szexuális, vagy anyagi vonzerő. Érződik rajta, hogy vezető. Olyan alkat, aki nem szarakodik. Sok nő szereti ezt, ha irányítást kap. Az én anyám nem ilyen. De elvárja, hogy én hívjam fel. Miközben Wave a telefonján üzenetekre válaszolgat felhívom az anyámat.

- Szia!
- Szia anya! Most már beszélünk?
- Neked teher Cornwall.
- Sosem mondtam, hogy teher hazamenni.
- Akkor mi volt a legutóbb?
- Félreértés - elhúszom a számat. Diane nem érti meg. Nem fogja fel... hogy nem. Hogy amikor azt mondtam csak osztálytársak, akkor azzal lezártam minden mást. Nekem meg nincs energiám visszautasítani folyton. És kérni és könyörögni, hogy értse meg, hogy nem. Kellemetlen lenne az egész.
- Nyílnak itthon a kedvenc rózsáid.
- Majd hazamegyek, megnézni őket személyesen is. Most, le kell tennem.
- Rendben, szia.

Wave csak a fejét ingatja. Ha Christina végighallgatta volna ezt a beszélgetést talán ő is ezt tenné. Ingatná a fejét, hogy igen, megint meghajoltam a szüleim előtt. Anyám akarata előtt. Átdörzsölöm az államot és belevágok:

- Oké, tudod hol volt egy pont, amikor éreztem, hogy elvágtam valamit magamban? - nézek Christinára. Szép tiszta a szemüveglencséje. Kristálytisztább a tekintete tőle. Mintha egy kvarckristályon át nézném. - Abban a félévben, amikor nem mentem haza. Emlékszel?
- Igen, távol a szülői háztól, fél év Manchester.
- Közgazdaság alapismeretek. A bevezető, alapozó tárgyam voltak az egyetemen. A kezembe akadt egy tanulmány. Véletlenül, de ott volt a közgáz egyetemi könyvtárban. Tehát közgáz szempontból a nők - előrébb csúszok a kanapé szélére. - ... harmadik leggyakoribb motivációja a szexre: gazdasági ok. Semmi szerelem, romantika, vágy, kíváncsiság, akármilyen. Dehogy. Gazdasági ok. Mit jelent ez Christina?
- Fogalmazd csak meg Max.
- Nem prostik. dehogyis. Ezek nem kurvák, bár végülis miben különbözik. A kurva legalább kimondja, hogy ennyi az ára és kész. De nem. Ezek azok, akik elhitetik, hogy nem azok. Közben meg igen. És minden harmadik dugás a Földön ezért megy végbe. Gazdasági ok. Mi az? Például munkahely, előléptetés. Új ruha, új autó, nyaralás, nyaraló. Akármilyen! Akármilyen! Érted? Csak azért fekszik le valakivel, hogy ezeket megkapja. Amire vágyik, de ő maga nem tudná megvenni. Hányanom kell. Ettől az egésztől. Felfordul a gyomrom.
- Miért is?
- Mert mi következik ebből, miután jelentős vagyonra tettem szert? Akkor is megélek, ha nem dolgozom egy órát sem. Ha nem csinállok semmit. Ha csak vagyok, mert passzív jövedelmeim vannak. Tehát mit lát egy nő. Jól szituált vagyok? Eljátszom némi pénzt és meg sem kottyan. Vagyis gazdagnak tűnök. Vagyis ha lefekszik velem, én majd megveszem neki, amit akar. Tehát hol vagyunk? A nő nem rám vágyik.

Hanem mondjuk az új Aston Martin Valhalla sportautómra. Mondjuk magának is egy ugyanilyenre.

- Akkor jársz egy öreg tragacccsal Max.
- Nem érted. A nők a külsőségekre buknak. Gazdasági motivációjuk van. Láttad volna, hogy bámulták a vezérigazgató haveromat egy kávézás húsz percében. Minden nő magának akarta, mert süttött róla, hogy gazdag. A nők érzéketlen dögök. Pénzéhesek. És ez nem szerelem. Ha igen, akkor az hazugság! S mint korábban is mondtam, elegendem van az őszintétlen kapcsolatokból.
- Tehát Max, most hogy jelentős kártyanyereséged van úgy érzed, hogy csak a pénzedért érdekelnél egy nőt.
- Igen, pontosan. Ez nem szerelem.
- Na és mi van, ha egy ilyen, gazdasági okokból érdeklődő nőbe szerelmes leszel?
- Nem szokásom szerelmesnek lenni.
- De ha mégis? Megvennéd neki a sportautódat mondjuk tűzvörös színben?
- Nem.
- Miért nem?
- Nem tudom. Nem igazán tudom ebbe a szituba beleképzelni magam. De ebbe igen. A szexuális közgazdaságtan diszciplínája. A szex gazdaságtana. Ahol a szex áru, és amit a férfi akar megvenni. De ez nem feltétlen csak szex. Amit én csinállok az is a a szex közgazdaságtana, figyelmet vásárolok, tőled, a vitorlásoktatótól, a személyi edzőmtől. Ugyanígy megvehetem a szexet is. Ha akarom. Az egész folyamat leírható közgazdaságtanilag. A férfi jó portékát, sok szexet akar, lehetőleg olcsón, a nő minél magasabb árat akar a portékáért, vagyis önmagáért. És természetesen az egészben a pofon, lehetsz akármilyen ronda, ha a kereseted magasabb mint az átlagé te vagy a nyertes. Kevés okból szexelnek a nők. És nem a romantika miatt. Én közgazdász vagyok, mérleg aszcendenssel. Én nem szoktam érzelmeket dobálni a mérlegembe. Tények vannak, kökemény fontok. És a nők kilóra.
- Gyűlölöd a nőket Max?
- Nem.
- De nem is kedveled őket.
- Nem igazán. Semlegesek a nők.
- De nekem is elmondtad sokszor, hogy a pénzedért beszélgetek veled.
- Miért Christina nem? - kérdezek vissza.
- Úgy érzed, csak pénzért érdemled meg a szeretetet és a figyelmet és a szerelmet.
- Royal flössöd van Christina! Pontosan erről van szó. Azt gondolom.
- Miért?
- Mert a nők éredekemberek. Megnézik a kocsid, a ruhád, a családot, a házad. Aztán döntenek. Kell, vagy nem. Lefekszem vele vagy nem. Ha elég a zseton, akkor igen, ha nem akkor nem.
- Érezted már, hogy ezért közelednek hozzád?
- Persze, többször is.
- Olyannal is, akinek fogalma sem volt róla, hogy milyen az anyagi helyzeted?
- Olyannal még nincs tapasztalatom. Arról nem tudok véleményt mondani.

Kedves Max_11

Szia,

Szerinted a vallás nem egzakt tudomány, igaz?

Max

Kedves Max,

ezt egy szóval sem írtam. Már csak csillagász szemszögből is nézve. I. e. 7. A betlehemi csillag bolygóegyüttállás. Vagy ott van a Hold nem fényeskedik fényével kifejezés, ami valószínűleg holdfogyatkozást jelentett. Vagy ott van I.e. 776 az első olimpia éve. Amit az i. e. 585 évi napfogyatkozásból lehetett kiszámítani. A csillagászat megerősít minden más tudományt. Igen én ezért szeretem a csillagászatot. Korokon átívelő stabil pontok. Matematikai pontossággal kiszámolhatóak. A csillagászat egzakt tudomány, ami alátámaszthatja a teológiai eseményeket is. Nem ezért írtam, hanem mert egyszerűen ez süttött az írásmódból. A csillagbaba, és az Ábrahám és Sára téma miatt. Gondoltam. De ez teljes mértékben az a kedves Max-jelenség, amit annyira szeretek benned.

Chelsea

Szia,

olyan tudománnyal foglalkozó nő vagy, aki mindent tudománnyal magyaráz meg.

Vagy nem?

Max

Kedves Max,

Mert Te akkor egy olyan vallásos férfi vagy, aki mindent a Bibliával magyaráz meg? Legyen egy példa: a bibliai Jákob-létra és a csillagászati Jákob-pálca, ami a tereptárgyak magasságának megmérésére használt csillagászati eszköz. Látod így hatja át a vallás a tudományt.

Chelsea

Ez a válasz tetszett. Hit és tudomány együtt. Meggyőzőtt. Hátradőlve a forgószekemen hallgatom az utcai zajokat. Gondolkodom, a nyitott ablakon át nézem az éjszakai eget. Fiatalok nevetése hallatszik az utca felől, egy autó halad el, hallani a tenger morajlását. Rákeresek a csillagászati távcsövekre. Mi lenne, ha mégiscsak vennék egyet. Rengeteg féle távcső van. Ehhez nem igazán vagyok a csillagászat szakértője. Feleannyira se, mint Chelsea. De egyszer jó lenne berakni a kocsiba és hazavinni a távcsövet Cornwallba, tehát mindenképpen olyat akarok választani, ami szállítható is. A nagy számok törvényében bízva választok távcsövet. Ami drága, az biztos sokat tud. Túl sok szakmai leírás volt hozzájuk, átmérő, fókusz, lencsék, tükrök. A magas kategóriás távcsövek közül rendelek, házhozszállítás. ha jól megy idővel olyan közel láthatom a Naprendszer bolygóit, mintha a Holdat nézném szabad szemmel. A Vénuszt és a Szaturnuszt is megnézhetem.

Kifizetem online a távcsövet, s Wave ír rám: Még ébren?

“Igen.”

“Egy sör a parton?”

“OK.”

Ez egyet jelent azzal, hogy Wave most nem be akar ülni egy sörre, hanem a parton akar iszogatni valahol, akárhol, de távol az emberektől. Pólót cserélek és futócipőt húzok. Az úton már járásából is felismerem, ahogy Wave közeledik. A halántékánál simítja hátra a csomóba hátrafogott haját. Ahogy közelebb érek hozzá felém dobja a dobozos sört. Könnyed ívben repül, elkapom és a tenger felé intek. Wave csak biccent és lesétálunk a partra. Wave zsebre tett kézzel kortyolgatja a sörét, én is felbontom és a számhoz emelem a dobozt.

- Minden oké? - nézek rá. Wave csak egy fáradt pillantással néz rám vissza. Nem kell hozzá Nobel-díj hogy rájöjjek, egyre több olyan dolog van, amiről nem igazán beszélhet. A cégügyekről nem beszélhet. Ő felsővezető. A vállalatról tabu, hogy egy szót is szóljon, mint igazgató. Amióta megházasodott, azóta nőügyekről sem beszél. Van bármi más az életében?
- Mondj te valamit! Még mindig van időd mindenre? - leülünk a partra és magunk mellé tesszük a sörünket.
- Aham. Bármit csinálhatok, bármikor.
- Szerencsés vagy - feleli fáradtan.
- Bizonyára - rántom mosolyra a számát és hanyatt fekszem a parton. Felettem a csillagok ragyognak. Az erősebbek bizonyára bolygók, Naprendszeri bolygók. Chelsea biztos meg is tudná mutatni melyik fényes pont mi. Levegőt veszek... aztán... csak hosszan kifújom.
- Mi az? - kérdezi Wave. Mondatkezdő levegővétel volt. Ő is tudja.
- Áh, semmi - erről nem lehet mit mondani. Chelsea nem az, amiről beszélni lehetne.
- Szereted Blackpoolt?
- Tulajdonképpen semleges, hogy hol lakom. Itt vannak a legjobb kaszinók. Jobban pörög ez az éjszakai élet, mint máshol. Jó a tengerpart is, hogy itt van, közel. Mint Cornwall. Mert? Nem bírod a blackpooli életet?
- A ház oké, meg... nem maradhattunk ahol éltünk. Lépni kellett. S tengerparton akartam én is maradni.
- A hullám, ami kifut a tengerpartra - mosolygok rá a nevére célozva.
- Vagy megtörik a sziklákon - nézi a sörösdoboza mintáját Wave.
- Hullámtörés? Ez a helyzet veled? Megtörtél? - Wave csak nagyot húz a sörösdobozból és nézi a tengert maga előtt.
- Corn, te mindig jobban levágtad a helyzeteket, mint más - szólal meg végül Wave. Amikor a cégénél bejelentette a krízishelyzetet, akkor is én voltam az egyik külsős statisztikai elemzője. Válságkezelési stratégia.
- Kösz. Figyu kell egy pszichológus? Megadhatom a számát - vigyorgok rá.
- Arra ott az öcsém pszichoterapeutája.
- Ok. Figyelj én kifejezetten szexuálpszichológushoz járok. Ő azt mondja, ha egy kapcsolatban a szex rendben van, akkor az mindig menthető kapcsolat. Ha a szexet nem tudják megoldani, akkor...
- Adhatna neked gyakorlati tanácsokat is nem csak elméletieket - nevet Wave.
- Ezen még nem gondolkodtam - nevetek vissza.
- Jó nő?
- Csinos.
- Milyen a fehéreneműje? - kérdez rá Wave.
- Hát, fogalmam sincs. Szerintem testszínű fehéreneműi lehetnek, mert még csak egy fehér csipkemintát se láttam átsejleni soha a blúzán.
- Hát akkor Amy tudna neki mit ajánlani - röhög Wave.
- Abban nem kételkedem.

- Lepd meg karácsonyra valami szexi fehérneművel - bök oldalba Wave.
- Barom! Ő a pszichológusom és nem a csajom.
- Pedig nála rendszeresebben egy csajjal se találkozol.
- Hát... az igaz - biccentek rá.

Christina Richardson irodája előtt parkolok. Még a kocsiban ülök, de rácsörgök anyámra.

- Max? Hogy vagy?
- Szia! Még a pszichológusomra várok - játszadózom a slusszkulcsommal.
- Miért mindig akkor beszélünk, ha a pszichológusodnál vagy?
- Csakis azért, hogy emlékeztesselek nem vagyok teljesen normális - jegyzem meg szárazon.
- Hiányzik az a cinikus humorod Max. Tényleg - hallom a hangján, hogy mosolyog.
- Kösz. Ezt még talán sosem mondtad.
- Hát, most akkor mondtam.
- Rendben. Megyek. Ketyeg a fizetett óráim - csapom be a kocsiajtót és lezárom az autót. Elteszem a telefonom és benyitok Christina irodájába. Keresztbe tett lábakkal ül a fotelijében, mint mindig. Nyugodtan néz rám. Végigsiklik rajta a tekintetem. Fehér blúz van rajta, de nem látszik egyáltalán semmilyen fehérnemű minta a mellénél. Christina szemében érdeklődés villan.
- Max?
- A haverom szerint ki kellene derítenem milyen fehérnemű van rajtad - mintha egy fokkal nagyobb lenne most erre a kijelentésre Christina szeme. Tekintve, hogy még mindig állok, talán arra gondol, hogy most odatenyerelek a fotelja két karfájára a két kezemmel és nem is tudom, benyúlok a szoknyája alá. S csak azon mereng, hogy megteszem-e, vagy adjon egy nyugtató tablettát. Vagy lehet tetszene neki? Ki tudja. Leülök a kanapéjára. - Tetszene neked?
- Max, mint a kliensem...
- Tudom, kizárt egy ilyen "kapcsolat" - dőlök hátra és felveszem Christina testtartását. a bokámat a térdemre helyezem és a cipőmon dobolok. - Márpedig te aztán mindent megteszel, hogy a nincs kapcsolatból, van kapcsolatod legyen. Úgy látszik mégsem teszel meg minden tőled telhetőt. Ez súrolja a szexuális zaklatás fogalmát? Most feljelentesz? - kérdezem és ránézek. Christina, nagy levegőt vesz és bekattintja a golyóstolla végét és írni kezd.
- Max, te egy olyan férfi vagy, akitől tudom, hogy az ilyen mondatokban pontosan mennyi szarkazmus bújjik meg. De mindenképpen fejlődésnek értékelem, hogy ezt szóba hoztad. Lehet, hogy ez a barátod jó hatással van rád.
- Akkor mindenképpen növelni fogom az együtt töltött időt, akár össze is költözhetek vele. Ki tudja, miért is ne? Helyes és gazdag, kipróbálhatom ezt a verziót is nem? Egyébként meg csak azért izgatja a fehérneműd, mert a felesége saját fehérneműszalont nyitott. Gondolom marketingszöveg és te vagy az egyetlen nő, akivel minden héten találkozom, tehát neked tudom beajánlani az új Blackpooli üzletét. Van kis promókártyám is nézd - benyúlok a zsebembe és egy névjegykártyát csúsztatok a kis asztalkájára. - Vásárolj nála, biztos ad kedvezményt is. Szexi fehérneműk egy szexuálpszichológusnak. Mekkora marketing menedzsment lenne - gondolkodom.
- Ismét a közgazdász-menedzsment diplomás Max - biccent Christina. - Mi történt a héten?

- Nem sok izgalom. Vásároltam egy-két dolgot.
- Mint például?
- Egy kisebb házi konditermet. Erőgép. Semmi extra.
- Kevesebbet szeretnél edzőterembe járni.
- Nem tudom még. Majd meglátom. Nem gond, ha van otthon is nem - Christina ismét felír valamit a jegyzetlapjára. Gondolom főleg azért, hogy emlékezzen a dolgokra. Igazán szar pszichológusom lenne, ha azt se tudná mi van velem, mármpedig elmondtam neki. Olyan lenne, mint egy figyelmetlen szülő, vagy egy szar barát. De őt fizetem azért, hogy jegyzeteket készítsen rólam és emlékezzen mindarra, amiket elmondok neki. S aztán ezeket szépen elemezgesse, analizálgassa és megfejtsük a gondolataim mélységeit. Talán az agyunk éppen olyan mint egy csillagtérkép. Tele villogó vibráló milliárdnyi ponttal. Christina befelé világít a fejembe. Chelsea meg kifelé, a csillagokra.
- Ja, és... vettem egy csillagászati távcsövet - bököm ki. Christina felnéz rám.
- Egy csillagászati távcsövet? - kérdez rá.
- Igen. Amúgy - felröhögök - lehet vele földi közelségből is még közelebb hozni dolgokat. Nagyítani... - Christina az ajkát bökdösi a tolla végével. Tetszik, ahogy ezt csinálja. Megemelem rá a szemöldököm.
- Értem - feleli rá összefoglalóan Christina és felír néhány dolgot.
- Wave elgondolkodtatott ezzel a hullámtörés témával és megnéztem nagyítva a hullámokat és hullámtörést kerestem. Vagy azt hitted nőket bámulok távcsővel és még jobban megnagyítom a nagy feneküket? Ja, nem persze a melleket nagyítom. Világos - Christina pislogás nélkül néz. Néha lehet szivatom. Nem is tudom. Ma lehet ugratni volt kedvem? Anyám is megjegyezte ma árad belőlem a cinizmus. A cinikus humor.
- Ez még a csillagászat kör? - kérdez rá Christina.
- Aham, ja... még... levelezek a túravezetővel. Csinált nekem egy online csillagnéző túravezetést - zárkózom el. Erről nem is akartam beszélni. Kár volt felhozni ezt a távcső témát. De már késő. Belefutottam. Ismerem Christ. Most már Chelsea-re fog asszociálni.
- S vettél egy csillagászati távcsövet.
- Igen.
- Akkor egészen elmélyültél ebben az új hobbiban. Érdekel a csillagászat?
- Nem tudom. Ezen még sosem gondolkodtam.
- De vettél egy távcsövet.
- Igen.
- Tehát azért valamennyire csak érdekel.
- Hát lehet. Vettem. Megtehetem. Miért ne vennék?
- Mióta is tart ez a levelezés? - lapoz vissza a jegyzeteiben Christina.
- Nem, nem is tudom. Egy-két hónapja.
- A csillagászat érdekel, vagy Chelsea?
- Ez meg miféle kérdés? - fakadok ki. - Egyik sem - felelem rá elutasítóan. - Egyébként is csak belém kötött! - fakadok ki. - Belekötött abba, hogy vallásos vagyok. Miféle alak az ilyen? Ateista?! Biztosan az. Ateista, tudományoskodó nő. Semmi több - Christina néz rám, leteszem a lábamat vissza a szőnyegre és elnézek az ablakon ki a tenger felé. S végül hallom, hogy Christina kattintja a tollát. Újabb jegyzet rólam. Vajon mi az ítélet? A térdemre könyökölök és összefonom az ujjaimat, s

megtámasztom rajta az állam. Csend. Csak a kifakadásom visszhangja Christina szobájában azzal az utolsó sor jegyzettel.

Kedves Max_12

Szia,
ez jó példa volt. Ott a pont.
Max

Kedves Max,

ezt nem azért írom le neked, mert választ várok rá, sőt, egyáltalán nem várok rá választ. Nem kell válaszolnod. De... nekem le kell írnom.

Belédszerettem.

Nem gondolom, hogy ebben bármi kölcsönösség van. Biztos vagyok benne, hogy nincs. Nem is azért írom le, hogy azt várom, vizsontszeress. Egyszerűen megtörtént. Nem értem, hogy és mikor és miért. Semmi értelem és semmi magyarázat nincs rá. Nem is ismerlek. Még csak azt sem tudom, hogy hogy nézel ki. Egyszerűen a lényedbe szerettem bele. A csillagbaba-lelkedbe.

Nem várok ettől semmit. Egyszerűen csak tudatni akartam veled, hogy van ez a titkom itt. Mert nem akartam titkolózni előtted. Veled kapcsolatban. Ez a helyzet itt nálam. Szeretek veled levelezni, szeretek neked írni és rád gondolni.

Olyannak gondollak, akinek kevés az önbizalma a szerelem terén. Tehát csak azért írom le, hogy lásd, elég néhány levél és beléd lehet szeretni. Ha nekem sikerült, biztosan másnak is fog. Légy magabiztos! A Teliholdról és a Vénusz-Szaturnusz együttállásról, most már mindig Te jutsz eszembe. Majd nosztalgikusan visszagondolok rád, ha éppen telihold van, vagy Vénusz-Szaturnusz bolygóegyüttállás. Leírtam. Tudod. Ennyit akartam.

Remélem nem haragszol nagyon.

Chelsea

Szia,
megleptél. Egy kicsit. De bocs, én sajnos nem érzem ugyanezt.
Max

Szerelmes belém. Hát ez egy vicc. Ez a nő fura. Már értem miért fordult a csillagok felé. Mert nem túl evilági. Tutira nem. Álomvilágban él. Amibe valamiért most engem is beleképzelt. De én biztos, hogy nem vagyok az álmaiba képzelt férfi, ahogy ő sem az álmaim nője ebben biztos vagyok. Bármit amit rólam hisz, vagy gondol az csak a fantáziája szüleménye és nem a valóság. Ezért nem is tudom. Ez a levele felhúz. Ideges lettem tőle. Mintha nekem felelősségem lenne vizsontszeretni, holott nem. Mi közöm ehhez? Nem bírom ezeket az emancipált nőket. Hogy ő most az arcomba tolt egy ilyen kijelentést. Oda a csillagászati szakköröm. Ezzel tényleg parabolapályára állította az egészet. El kell adnom a távcsövet is. A fenébe! A nők mindent csak elcsesznek! Ahogy a szerelem is.

A kaszinóban próbálok szerencsét. Bár hülyeség. Tudhatnám. Alapszabály a szerencsejátékban. Idétlen kijelentés, de ez is olyan, mint a hit. Ha hiszel a szavak erejében,

akkor végül megtörténnek. Akinek szerencséje van a szerelemben nincs szerencséje a játékban. Próbára akarom tenni a szerencsémét?

Kár volt. Veszíték. Folyamatosan. Chelsea szerelme elvette a szerencsémét. Amiért most kábé duplán utálok a csajt.

A rosszkedvemet csak tetézi a Jákob-létrán vékony bokával sétálgató szárny nélküli angyal felbukkanása: Tia. Mi a franc van ma? Miért zsonganak körül ezek a nők? Rámmosolyog az asztalnál. Nem mintha nem lenne ma egész nap szar a lapjárásom. Bedobom a kártyáimat és otthagynom az asztalt. Innom kell, de ma valami erőset.

A második scotchot iszom, amikor csatlakozik hozzám. Érzem a parfümjé illatát és a suhogó szoknya súrol, ahogy mellém ül.

- Rég láttalak - jegyzi meg. - Elhagyott a szerencséd?
- Nem volt szükségem unaloműző unalmas játéokra - felelem semlegesén.
- Unod az egész pókerezt?
- Ha túl sokat csináltad, már unod - biccentek.
- Mindennel így vagy? - kérdezi kacéran. Csak a számhoz emelem a poharat és kortyolom a scotchot.
- Mit akarsz?
- Kettőt találhatsz - bújja.
- Italt - mutatok a bárpultosra. Tia futólag ránéz. Nem válaszol. - Egy Cosmopolitan lesz a hölgynek - rendelek helyette. Tia meglepődötten rámnevet. Visszanézek rá. - Ez illik hozzád. Tényleg. Vagy nem szereted?
- De, szeretem - simítja át a haját Tia lesütött szemmel.
- Hát akkor a vendégem vagy a Szex és New York talpas poharas verziójára.
- Honnan tudtad?
- Olyan csajnak tűnsz, aki a Szex és New York miatt lesz Cosmo rajongó, és egész gondolatvilágában és viselkedésében is másolja azt a négy nőt. Plusz, szereti a legegyszerűbb kotyvalékokat inni.
- Maró cinizmus, valakit ma tényleg kerül Fortuna. Beéred erre az éjszakára Aphroditével is? - kérdezi és az ujjával átsimít rajtam. Megérkezik Tia itala.
- Attól függ mit tud nyújtani - emelem meg a szemöldököm.
- Olyat, amelyet még sosem csináltál és szerintem kivételesen nem unatkoznál a pókerasztalnál - rebben laposan a szempillája, ahogy megemeli az italt a pultról.
- Tényleg? - nevetek fanyarul és a scotchot kortyolgom. - Ki vele, mi az?
- Vetkőzős póker - kacsint rám.
- Ti nők, ma kikészítetek - nevetek és a fejemet rázom. - Középiskolás amerikai hülyegyerek játszanak vetkőzős pókert nem mi itt a kaszinósok - jelentem ki szárazon.
- Épp ezért lenne kivételes változatosság számodra. Nagy téttel játszunk.
- Rajtam több a ruha, mint rajtad - nézem végig szemérmetlenül az alakját.
- De én nyerő szériámban vagyok - kacsint. - Nos, felviszel magadhoz? - kérdezi.
- Miért éri ez meg nekem?
- Elmesélem póker közben a storyt, ami annyira érdekelt - felhörpintem a whiskymet a poharamból. Meggyőzött. Érdekel a történet.

- Benne vagyok. Gyere! - fizetek és együtt hagyjuk el a kaszinót. Nincsenek angyalszárnnyai, csak egy fehér bolerója. A lépcsőfordulókon suhan, halkan kopog a cipője sarka, a Jákob-létrán fel egészen a mennyország kapujáig. Az én lakásomhoz. Benyitok. Tia csendben szemlélődik, nem tesz megjegyzést.
- Levegyem a cipőm, vagy maradjon? - kérdez rá Tia, ahogy felnéz rám.
- Mégsem vagy olyan biztos a szerencsédben? Ahogy akarod angyalka - felelem és előre megyek. Megnyitom az ablakokat. Az organzafüggönyök lengedeznek a tenger felől fújó szélben. - Bort vagy pezsgőt?
- Pezsgőt - kacsint. - Ez egy ünnepi alkalom.
- Ma lealázol pókerben?
- Vagy mindketten nyerünk - jegyzi meg, ahogy az asztalhoz lép, amire mutatok. Fekete üvegasztal. Rajta a világtérkép fehér kontúrja.
- Nagy főcis lehetsz.
- Jah, geográfus vagyok - felelem hidegen. Rutinosan bontom ki a pezsgőt, szinte alig van hangja. Habozva csorog a hosszú pezsgőspohárba és Tia elé helyezem a talpas poharat. Az akvárium fénye világít minket meg. - Kapcsoljak világítást?
- Csak gyertyákat gyújts ha szeretnél - bújja.
- Gondolod gyertyafényben jobban néz ki a testem, ha már a gatyát is leszedted rólam? - helyezkedem el vele szemközt a széken.
- Valójában... abban bízom, hogy én veszítem el a ruháimat ma este. És nem csak azt.
- Hát mit még? - keverem meg a paklit.
- A szüzességemet - megáll a kezem a mozdulatban. Mi van?
- Heh, hát ez egy érdekes este lesz - csúsztatom elé a lapot.
- Még mindig unatkozol? - kérdez rá Tia.
- Már kevésbé - vallom be.
- Helyes.
- Hogy lehet, hogy egy ilyen vonzó nő a te korodban még szűz?
- Hogy lehet, hogy egy ilyen helyes pasas a te korodban még szűz? - ezt a pókert tényleg kezdem nem unni.
- Ezt meg honnan veszed? - kérdezem hidegen.
- Az egész viselkedésedből süt. Olyan nem természetes, ahogy viselkedsz, ha nő van a közeledben. Tehát, mi az oka?
- Kapcsolatfóbia és nárcisztikus anya. Neked?
- Protektív bátyó.
- Mit vegyek le? - kérdezek rá, felfedve a lapjainkat. Tia megnyalja az ajkát.
- Hát... a pólódat - széles a mosolya.
- Hallgatlak - lekapom a pólót magamról és megkeverem a paklit. - A jó játékos és a protektív bátyó, aki kockás ingben és fariban mogorván ült a pókerasztalnál.
- Feleannyira se érdekes, mint amire gondolsz. A bátyám imád játszani. Tényleg. állandóan. Ő ellentétben veled, nem unja a pókert. De nem tud leállni. Akkor sem ha veszít. Játékszenvedély. Egy ideig nyilván nem érzékeltam a helyzetet. Főleg, amíg középiskolai voltam. Nem túl jó családi háttér. Én anyámmal laktam, ő apámmal, aztán egy albérletbe költöztünk tesómmal itt Blackpoolban. Mit vegyek le? - Akad meg a mesélésben. Annyira megzavar a kérdéssel, hogy csak legyintek.
- Tök mindegy, dobj le valamit magadról és folytasd!
- Tisztára úgy érzem magam, mint Seherezádé - nevet és a nyakához nyúl, kigombolja a gombokat és lehull az ölébe a ruha felső része. Nincs rajta melltartó. Apám! Feláll

a hátamon a szőr. Tia letolja a csípőjéről a szoknyarészt. Lecsúszik meztelen lábain a finom fehér anyag és ahogy lehajol érte látom hogy fehér csipkés braziltanga bugyi van rajta. Hát ez egy nem várt fordulat a játékban. Hamar vége lesz a storynak?

- A story! - felelem, ahogy kérdően rámnéz. Tia visszaereszkedik a székre.
- Éjszakánként eljárt, rosszkedvűen jött haza, állandóan agresszív volt. Játszott, nem tudta kezelni a pénzt. Fel sem fogtam...mire ráébredtem mi a helyzet, már úsztunk az adósságban. És ő csak nevetett. Legyezte magát a csekkekkel, annyi volt, kifizetetlenül. Én meg csak álltam ott földbe gyökeredzett lábakkal. Nem volt választás. Segítségre szorultunk. Ő pszichológushoz jár, és orvosi papírja van arról, hogy nem engedhetik be a játéktérbe - elgondolkodom. Én is pszichológushoz járok. Lehet, mindenki aki túl sokat kaszinózik idővel egy pszichológusnál köt ki. Cinizmus? Anyám imádná. Ritka tőlem. Tia folytatja: - Nekem meg ki kellett találnom, hogyan fizessünk ki annyi pénzt. Törleszték. Ezért játszom. Semmi másért. Rendezni a pénzügyeinket. Azt mondtam, oké te már nem járhatsz a kaszinókba, de én még igen. Taníts meg játszani és megszerzem a pénzt, ami kell. Ezért játszom.
- Ha megvan a pénz kiszállsz?
- Igen.
- Ha még ki tudsz.
- Mert?
- Talán megszeretted ezt a világot. Talán a rabjává válsz. Mint egy idő után mindenki.
- Nem tudom. Most még csak a cél érdekel. A nadrágod! - jelenti ki. Meghökkenek, aztán rájövök, hogy az ő lapjai a jobbak. Kikapcsolom az övemet és letolom a lábamon a nadrágot. Egy szál fekete alsóban ülök vele szemközt én is. Meg a zokni a lábamon.
- Jól csinálod, komolyan - felelem.
- Kösz.
- Ahhoz képest, hogy lány vagy.
- Már megint a szexista dumád - néz rám. Lepillantok a lapomra, aztán ránézek.
- A nőket az érzelmek irányítják. Érzelemből tesznek dolgokat. A férfiak... nem ilyenek.
- Engem is érzelem irányít. Nem szeretek télen fázni, és hideg vízben fürödni. Meg sötétben vacsorázni.
- Mi a helyzet a ruháid elvesztésével? - kérdezem felvont szemöldökkel és felfordítom a lapjaimat. Nyertem. - Mi lesz angyalka? - kérdezem rekedten és Tia miközben felemelkedik az asztaltól hüvelykujját beakasztja a csipkebugyija szélébe a csípője két oldalán és lassan legörgeti magáról.
- Na... mi lesz Max? - kérdez vissza elhaló hangon.

Chris szobájában hátradőlök a kanapén. Keresztbe tett lábbal, lazán a karfára támasztott könyökkel. Átdörzsölöm az államot.

- Biztos így álltak össze a csillagok. Bolygóegyüttállás. Minden... összejött. Nem létezik, hogy csak úgy egymás után ennyi minden összejöjjön.
- Hogyan összegeznéd mindezt magadban.
- Ábrahám. Nevetek. Egyszerűen csak ennyit tudok rá reagálni. Hitetlenül nevetek. Ilyen nincs.
- De van. Éppen most mesélted el Max.
- És akkor most, hogyan tovább , ennyi?
- Úgy látod, hogy ennyi volt?

- Te vagy a bölcs, lélekébűvár. Mondj valamit!
- Max, én jobban szeretném, ha te mondanál valamit. Értékeld, véleményezd, beszélj. Rengeteg impulzus ért, engedd ki magadból, beszéld ki, mond el.
- Ezért fizetlek. Világos - vakarom a tarkóm.
- Kezdjük Chelsea-val és a szerelmi vallomással - néz rám várakozón Chris.
- Rendben - dörzsölöm össze a tenyerem és előredőlök. - Meglepett. Tényleg. Mármint néha furán írt, néha furcsákat kérdezett, biztos volt mögötte valami, de nem szoktam mögöttes tartalmakat gondolni. Talán ez az az érzelmi naivitás, hogy nem volt kapcsolatom eddig. Nem tudom. Nem igazán figyeltem a jeleket, mert nem érdekelt. Nem gondoltam rá így. Most sem gondolok rá így. Nem tudok mit kezdeni ezzel a vallomással. Azon kívül, hogy visszább kell lépni. Ennyi. Zátonyra futottunk, vagy hogy mondják ezt csillagászatilag? Szupernóva! Ez az. Ez a csillag megszűnt felrobbant kész vége.
- A szupernóva robbanás megfelelő közegben megindíthatja újabb csillagok kialakulását. Én így tudom Max. Mint a Tia eset.
- Lehet.
- Akkor kizárt, hogy ezért reagáltál máshogy Tiára?
- Érdekelt a története. Tényleg érdekelt.
- S ezért belementél egy tőled testidegen dologba: a vetkőzős pókerbe.
- Igen.
- Hogy érezted magad?
- Igazán amíg nem győztem és amíg nem derült ki a story, nem foglalkoztatott a fizikai és testi része ennek az egésznek.
- De aztán nyertél.
- Ott állt előttem pucéran. Nagyon pucéran.
- És?
- Hát és. Nézett rám. Várt.
- Várta, hogy lépj valamit.
- Igen, férfiként.
- És te erre?
- Arra az estére megmentettem a haza becsületét. Azt hiszem.
- Mint nőt, hogyan észlelted?
- Nem is tudom. Vékony, csinos. Nem csúnya. Jól tud pókerezni. Még beszélgetni is tudtunk. Tehát gondoltam, egye-fene. Tehát odaléptem hozzá és megcsókoltam. Az ágyig hátrált minden úgy tűnt, csodálatosan halad a maga útján. Legalábbis ő ezt hitte.
- De te...
- Kirohantam a mosdóba és hánytam. Mintha egy eleven élő csigát nyalogattam volna, és nem ment le a torkomon. Öklendeztem az egésztől.
- Mégis együtt töltöttétek az éjszakát.
- Igen.
- Egy ágyban.
- Pontosan. Az ágy két végében.
- Hozzá sem értél
- Egy ujjal sem - bólogatok a tarkómat dörzsölve.
- Tehát ott volt egy lány az ágyadban, aki egyenesen felajánkozott neked és te nemet mondtál rá is.

- Nem megy. Nem ment. Erőltetett volt. Kényszerű. Csak rázott a hideg a gondolatra is. Lúdbőröztem tőle.
- Ahogy Chelsea vallomásától?
- Az más. Azok csak szavak. Nem... érted nem....
- Az nem szexualitás.
- Igen. Az, hogy szerelmes belém annak még semmi köze a szexhez. Az csak érzélem. Amit Tia tett... az rosszabb, sokkal rosszabb. Fizikailag... ráerőltette magát. Hánytam tőle. Valóságosan, tényleg. felfordult tőle a gyomrom. Borzalmas volt. Tia a bukott angyal. Chelsea éteri. Két magányos bolygó, akik csak egy perspektívából kerülnek együttállásba. Időnként.
- És most?
- Nincs együttállás.

Kedves Max_13

Szia,

Szerelmes vagy belém? Érdekes. Akkor leírom neked pro és kontra mit gondolok a szerelemről.

Kezdem a tudománnyal, csak mert Te azt annyira szereted.

1. Platón a plátói szerelem: "álmodozz és gondolj szépeket." Ő pontosan ezt írta le: "Csillagokat nézel szép csillagom, ég, ha lehetnék, kék szemedet nézném csillagok ezreivel." De Plátói szerelemről nincs szó a Bibliában.
2. Romantikus fatalista szerelem : "én nem tehetek arról, hogy beleszerettem." A romantikus szerelem nem Bibliai.
3. Materialista szerelem: megtalálták a szerelemanyagot: phenilaetilamin
4. Freudista szerelem: a szerelem állati ösztön. CÉL: kielégülés az ösztöntárgyon.

A Biblia szerint a szerelem:

"csalárdabb a szív mindennél" (Jer. 17:9)

Nem plátói hanem testi szerelemről beszél (Ének 7:1-10)

"Domború csípőd ékszerhez hasonló..."

A tested búzahalom

Két melled, mint két őzike,

Nyakad elefántcsonttorony."

A Biblia szerint sorsunk Isten kezében van és nem a csillagokban. A szerelemben és a házasságban Isten lényét tükrözzük. Isten lényege pedig a szeretet. Nem én, hanem te-központú, ezért személyes. Attól erős a szerelem, ha a testi vonzalmat és a baráti érzést az isteni szeretet védőburka veszi körül.

Max

Kedves Max,

Igazad van. Én talán csak magába a szerelembe vagyok szerelmes.

Te voltál már így szerelmes? Így szereted a barátnődet is, ahogy leírtad? Ilyen a szex is? Isten szeretetével átitatva? Én még sosem éltem át ilyet.

Chelsea

Szia,

még soha nem volt kapcsolatom. És még soha nem feküdtem le senkivel. Így nem tudom.

Max

Kedves Max,

Hűha! Én... nem is tudom mit írjak erre. Kinek tartogatom magad Max?

Chelsea

Szia,

senkinek.

Max

Általános nagytakarítás végzek. A teraszom felszabadult, visszaküldtem a távcsövet. Az egyetlen haszna az internetes rendeléseknek, ha meggondoltam visszaküldhetem. Ki sem bontottam. A csillagászat témát lezártam az életemben. Nem érdekelnek igazán ezek a

csillagok. Esténként pénzt akarok nyerni nem az eget bámulni. Ez csak időt vesz el tőlem. S az idő pénz. Rendbe teszem az akváriumot. Ha jól csinálom elvannak kényelmesen akár három hétig is odabent. Élő táplálékforrással mindig lehet halasztani az etetést. Kihúszom az ágyat. Mindenütt kiporszívózok.

A szüleim hívnak miközben a hűtőt válogatom át.

- Lehet, hogy anyád miatt nincs kedved hazajönni, de... de itt van nálunk vendégségben valaki, akinek a Chelsea zsemléje mesésen finom. - Chelsea! Istenem. A fejemet fogom. Nem vagyok most ehhez kicsit sem hangulatban. Nem akarok Chelsea-re gondolni semmilyen formában. Se fahéjas süteményként, se csillagászcsajként. Sehogy. - Klasszikus recept. Tökéletes. Itt van a bűbajos unokahúga is, ha látnád, mint egy kis hercegnő Tiarával - Nem akarok Tiarákra se gondolni!
- Anya, könnyörgöm. Nem vagyok most passzban ehhez a beszélgetéshez! - Tia és Chelsea. Kikészültem.
- Akkor beszéljess inkább Diane-nal!
- Anya ne! Ne! - késő.
- Szia Max! - Diane az. visszafogott és kedves a hangja.
- Szia.
- Bocs, anyukád ragaszkodott hozzá.
- Igen, tudom milyen meggyőző tud lenni.
- Keresztelőről jövünk, becsengettünk egy kis sütemény kóstolóval.
- És anyám marasztalt.
- Persze, hogy igen, túl kedves.
- Vagy csak az ágyamba akar fektetni - morgolódom.
- Itt aludjak? - nevet Diane.
- Amíg én nem fekszem benne, csak nyugodtan - nevetek vissza. - De ha hazamegyek akkor szükségem lesz az ágyamra.
- Hazajössz? - kérdezi meglepetten Diane.
- Micsoda! - hallom anyám hangját. - Max, hát hazajössz! - bizonyára kivette Diane kezéből a telefont, mert már ő beszél a telefonba. - Ó ez annyira csodásan hangzik. De kivételesen ne csak két éjszakára! Gyere haza, amg hazavárnak! Igen és maradj is, Cornwall mindig hazavár. Nem hiányoznak az itteni dolgok? - kérdezi anyám.
- Jaj anya!
- Szóval mégicsak jössz! Ez nagyszerű! Ne legyél olyan magányos ott távol abban a nyüzsgő nagyvárosban. Összetartó kis közösség, nyugodt élet, tiszta levegő. Mennyivel jobb mint az a sok fény, meg az az éjszakai zaj, ami ott van! Az a város nem is alszik!
- Igazad van anya!
- Persze, hogy igazam van. Na ülj be szépen a kocsidba és gyere haza! Ha ma érkezel addig itt tartom Diane-t is! - kacarászik anyám.
- Jól van, még meglátom - enyhülök meg. Kivételesen, talán tényleg jót tenne az idegrendszeremnek távol lenni Blackpooltól és csak online pókerezni. Otthon pedig telefonon keresztül is annyira jó a hangulat. A régiek. A szülői ház. Tényleg az a kis társaság, az egyszerű vidéki élet. Anyám angol rózsái a teraszon. - Szépek még a rózsáid anya?
- Az én rózsáim mindig szépek! - jelenti ki anyám felháborodottan.
- Helyes - mosolygom rá. - Virágoznak?

- Igen, virágoznak. A te kedvenced is Max. Az Auswith.
- Akkor lehet, hazamegyek kicsit.
- Pompás! - lelkenedik anyám. Elkészünk. Én meg körbenézek a kitakarított blackpooli lakásomban. Végülis miért is ne? Talán jót tesz egy kis otthonlét. A régi Corn lehetnék újra.

Nyomott és fülledt a levegő. Párás és bármikor eshet. Christina kanapéján összekulcsolom a kezem. Ő meg keresztbe rakja a lábát. Beszélgetünk az én pénzemen. Magam sem tudom, hogy miért. Talán mert megtehetem. Kitélik a pénzemből, hogy drága pszichológushoz járjak. Időtöltésnek, a lelki zavaraimra. Beszélgetni valakivel. Máshogy.

- Hogy telt a heted Max?
- Főleg dolgoztam.
- Pókerezteél.
- Nálam a kettő egy.
- Tehát játszottál.
- Kevéssé érthető tevékenység igen. Mindegy. Nekem ez munka. Elégé kitöltötte az időmet.
- Gondolkodtál bármin is az elmúlt beszélgetésünkből?
- Nem igazán. Nem tudom. Azért járok hozzád, hogy önmagammal rendben legyek? Vagy másokkal?
- Ezért jársz hozzám Max?
- Néha úgy érzem a világot kellene rendbe rakni, nem engem. Tehát a világnak kellene hozzád járnia és nem nekem.
- Küld hozzám őket is Max.
- Jól járnál, meggazdagodnál belőlük. Több a buggyant odakint, mint a normális. Hidd el nekem. Annyi kiélt, öntelt alak jön-megy. Akik szerint én vagyok a fura alak. Döbbenet. Kilógtam a tornasorból mindig is. Nem tudtam beilleszkedni. Nem vagyok ilyen. Utáltak, mindig is.
- Barátaid vannak Max.
- Akiknek főleg a kecóm kellett mindig is.
- Ott vannak a szüleid.
- Akik csak a családalapításomra tudnak gondolni.
- A harmincas korosztály témája és te az vagy.
- Rémesen unalmas téma. Nem akarok erről beszélni.
- Miről szeretnél ma beszélni Max.
- Nem bírom az érdekkapcsolatokat. Szeretnék letisztulni. Mindentől.
- Kommunikáld ki Max. Beszélj!
- Ez is, ami itt van egy érdekkapcsolat. Te a pénzemért beszélgetsz velem!
- És te nem akarsz érdekkapcsolatokat.
- Nem. Lehet nem jövök többet.
- Ez a te döntésed Max.
- Igen, az enyém.
- Dönts, Max.

Kedves Max_14

Kedves Max,
egyszer azt kérdezted, hogy mesélj-e rólam a barátodnak. Akkor azt mondtam nem tudom.
Most már tudom: igen, kérlek mesélj rólam a barátodnak! Megteszed?
Chelsea

Szia,
nem találkoztunk, még csak egy kávéra sem.
Max

Kedves Max,
ez a ma esti telihold. Az Esthajnalcsillaggal. Lőttem róla egy képet, csatolom.
Chelsea

Kösz,
Max

Christinát hívom telefonon, miközben elhajtok a Blackpool tábla mellett. Gyorsítok.
Elhagytam a lakott települést.

- Szia Max!
- Szia Chris. Lemondom az időpontjaimat. Egy időre Cornwallba költözöm.
- Rendben. Kihúztalak. Hívj, ha mégis bejelentkeznél újra.
- Viszlát Chris!